

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

SEPTEMBER - OKTOBER 2015

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 64
ŠTEVILKA - NUMBER 5

Misli september - oktober 2015

VSEBINA

Hvaljen bodi, moj Gospod!.....	3
Biti v blagoslov.....	4
Izpod Triglava.....	6
Nadškof Stres: Evropska krščanska identiteta ne bo tako enoznačna.....	10
Moderni časi.....	11
Slovenski misijon v Melbournu.....	14
Podjetnost in izum.....	23
Tone Poklar – A Life's Work... so far.....	24
Slovenski klub Jadran.....	27
Iz Kraljičine dežele.....	29
Iz slovenskega misijona Sydney.....	32
Neva in Janez Janz.....	38
Iz Kluba Triglav Mounties Group.....	40
Življenje pri slovenskem društvu Sydney.....	45
Avstralski Chuki in Čuki v Sloveniji žalujemo.....	47
Slovenski misijon v Adelaidi.....	49
Oglasi.....	53

Fotografiji na naslovnici:

Jesen v Sloveniji. Sklep romanja v Marian Valley pred kapelico Marije Pomagaj, 12. septembra 2015.

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravitelj (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor)** in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787** | **Fax: 03 9853 6176** | **E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101** | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056** | **Tel.: 03 9387 8488** | **Fax: 03 9380 2141.** Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Hvaljen bodi, moj Gospod!

S temi besedami začenja sveti Frančišek Asiški svojo Hvalnico stvarstvu ali tudi imenovano **Sončno pesem**, v kateri se zahvaljuje Stvarniku za življenje in vse, kar ga obdaja na tem veličastnem svetu. Vse to mu je sestra in brat: brat sonce, sestra luna in zvezde, brat veter in zrak, sestra voda, brat ogenj, sestra zemlja in ob koncu sestra smrt, »ki ji nihče v življenju ne uide« in človeka povede v Očetovo naročje. Zato »hvalite in povečujate mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti«.

V nedeljo, 4. oktobra 2015, smo obhajali praznik sv. Frančiška Asiškega, ustanovitelja Frančiškovih redov: frančiškanov, minoritov in kapucinov ter svetnega reda pa tudi soustanovitelj skupaj s sv. Klaro reda klaris. Ob prazniku sv. Frančiška nam slovenski provincialni minister vsako leto napiše posebno pismo. Po imenovanju patra Staneta Zoreta za ljubljanskega nadškofa prav na lanski praznik sv. Frančiška, 4. oktobra 2014, je bil za to služenje izvoljen pater Marjan Čuden, župnik v Ljubljani – Vič, rojstni župniji pokojnega patra Bazilija. Pater Marjan nam je poslal **pismo**, ki ga objavljamo v teh Mislih in tudi že napovedujemo **obisk nadškofa** metropolita msgr. Stanislava Zoreta v januarju 2016.

Svoj godovni dan pa je na ta praznik obhajal tudi papež Frančišek, saj si je po izvolitvi na Petrov sedež izbral ime asiškega ubožca. Pravkar se je vrnil z apostolskega potovanja na Kubi in po Združenih državah Amerike. Na svoj godovni dan je vodil somaševanje škofov, ki so prišli v Rim na zasedanje sinode o družini, ki se je pričela naslednji dan, v ponedeljek, 5. oktobra 2015, in bo trajala tri tedne. **Sinoda o družini ima naslov: Poklicanost in poslanstvo družine v Cerkvi in sodobnem svetu.** Na sinodi sodelujejo škofje – predstavniki škofovskih konferenc, opazovalci, strokovnjaki ter 18 zakonskih parov z vsega sveta.

Sinoda ni parlament, kjer se do dogovora pride preko pogajanj, je poudaril papež Frančišek. Edina metoda sinode je po njegovih besedah odpreti se Svetemu Duhu. Gre za skupno pot v duhu kolegialnosti, sinodalnosti in iskrenosti besede, pastoralne in doktrinalne gorečnosti ter modrosti. Vedno pa naj bi imeli pred očmi dobro Cerkve, družin in kot najvišji zakon odrešenje duš. Resničnost naj bi tako Cerkev na tej skupni poti brala z očmi vere in s srcem Boga. Gre za Cerkev, ki se vprašuje o zvestobi cerkvenemu izročilu. Ta pa zanjo ne predstavlja muzej, postavljen na ogled, niti ne samo dediščina, ki jo je treba zaščititi, ampak živi izvir, iz katerega se Cerkev odžaja, da bi odžejala in razsvetlila tudi izročilo življenja.

Sinoda je po papeževih besedah tudi zaščiten prostor, v katerem Cerkev izkuša delovanje Svetega Duha.

»Na sinodi Sveti Duh govori po besedah vseh ljudi, ki se pustijo voditi Bogu, ki vedno preseneča; Bogu, ki razodeva majhnim to, kar je prikril modrim in razumnim; Bogu, ki je postavil zakon in sobotni dan zaradi človeka in ne obratno; Bogu, ki pusti 99 ovc, da bi poiskal izgubljeno; Bogu, ki je vedno večji od naše logike.«

Kip s. Frančiška na Sveti Gori.

Mnogi napadi na družino nam lahko dajo zaslutiti, da bo sinoda o družini zelo pomembna, tako za Cerkev kot za ves svet. Vidkinja iz Fatime, s. Lucija, je zapisala: »*Poslednji boj med Gospodom in kraljestvom Satana se bo bil na področju zakona in družine. Ne bojte se, kajti vsi, ki bodo delali za svetost zakona in družine, bodo nenehna tarča različnih napadov in sovražnosti, ker sta zakon in družina ključnega pomena*«. Na koncu pa je dodala: »*Vendar mu je Devica Marija že strla glavo*.«

Tudi mi podprimo delo sinode s svojo zaupljivo molitvijo in se ne dajmo begati muham, modernosti, enakosti in naprednosti, ki jih bo pokončalo lastno udobje, ki ne prinaša življenja. Še kako je na mestu molitev, ki se je včasih dodajala: Molimo za zdravo pamet! Bog živi!

pater Ciril

Biti v blagoslov

Pismo provincialnega ministra ob prazniku sv. Frančiška

**Dragi bratje in sestre,
naj vam Gospod da svoj mir!**

Danes, 4. oktobra, je praznik sv. Frančiška in zato priložnost, da nam ta Božji trubadur, ob katerem se navdušujemo, ponovno spregovori z novostjo in svežino svoje svetosti. Sveti Frančišek je k ljudem prihajal kot blagoslov. Vsak, ki ga je srečal in poslušal, je doživel druženje z njim in njegovo govorjenje kot dotik Boga, kot blagoslov.

Po zgledu tega Frančiškovega pristopa vam pišem pismo v želji, da nad vas priključim božji blagoslov. Najprej nad vas bratje, ki se posvečujete s svojim redovnim življenjem v Sloveniji, blagoslova želim bratom v Ameriki, ki delujejo v Združenih državah Amerike in v Francoski Gvajani, ter bratom v Avstraliji, še prav posebej pa bolnim in ostarelim bratom.

Bratje, naj vas Gospod varuje, obrne naj svoje obličje k vam in vam da svoj mir! Slovesno praznujte današnji god sv. Frančiška, da se ob praznovanju prebudi v vas hvaležnost za poklicanost in prvotni ideal redovnega življenja.

Sveti Frančišek je izbral Boga za svojega Očeta, Cerkev pa si je izbral za svojo mater. Očaran je bil nad Kristusom, v isti meri pa je bil očaran tudi nad Cerkvijo, ki je Kristusovo skrivnostno telo. Cerkev je zgodba ljubezni. Je lepa, sveta, grešna, a čeprav taka, jo je sv. Frančišek neizmerno ljubil.

Bratje in sestre, želim vas blagosloviti s to Frančiškovo ljubeznijo do Cerkve, saj nam samo ta ljubezen združena z močno vero podari spoznanje, da smo vsi ena družina, da je Cerkev naša mati in ne zgolj nekakšna organizatorica našega življenja.

Ne administratoriki, ampak materi verjamemo, ko reče: „Ti si moj ljubljeni otrok, nad teboj imam veselje!“ (Mt 3,17).

Cerkev te besede vsakemu izmed nas ljubeče izgovarja tudi danes, ko z milino in predanostjo zatrjuje: „Človek je pot Cerkve!“

Cerkev ne vidi v človeku le njegovih pravic in dolžnosti, ampak predvsem živo Božjo podobo. Vsakega sprejema kot brata in ne kot tujca, še manj kot tekmeca ali sovražnika. Za Cerkev ni manj ali bolj pomembnih življenj, zato prepoznamo njeno ljubečo skrb za človeka, ko nam govori: proč z nasiljem, varujmo življenje, revščina je krivica, dejavno vstopimo v reševanje begunskega vprašanja, dajmo otrokom varnost, ohranimo stvarstvo, ne bojte se Kristusa, spreobrnite se...

Tudi v leto božjega usmiljenja nas želi Cerkev popeljati iz resnične skrbi za človeka, ki je njena pot. Papež Frančišek je to leto, ki se bo začelo letos na praznik Brezmadežne, napovedal z besedami: „Želim spodbuditi Cerkev pri njenem poslanstvu prinašati vsakemu človeku evangelij usmiljenja. Prepričan sem, da celotna Cerkev potrebuje usmiljenja, saj smo vsi grešniki. Nihče ne more biti izključen iz Božjega usmiljenja. In Cerkev je dom, ki sprejme vsakogar in nikakor ne zavrne. Bog vedno odpušča, zato ga nikoli ne smemo nehati prositi odpuščanja!“

Leto božjega usmiljenja bo imelo bogato vsebino. Pod vidikom sv. Frančiška pa vam vsebino tega leta predstavljam z odlomkom iz knjige Eloia Leclerca: „Frančišek reče bratu Leonu:

„Svoj pogled obrni k Bogu. Občuduj ga. Zahvaljuj se mu zaradi njega samega. Prav to se pravi imeti čisto srce. In ko si potem obrnjen k Bogu, se ne sprašuj več, kako si pri njem zapisan. Žalost, da nisi popoln, in to, da si grešnik, je še vedno človeško čutenje, preveč človeško. Svoj pogled moraš dvigniti višje. Obstaja Bog, neskončnost Boga in njegov nespremenljivi sijaj. Čisto srce je tisto, ki ne neha častiti živega in resničnega Gospoda. Globoko se začne zanimati samo zanj in seje sredi vse te naše bede sposobno uglasiti na večno nedolžnost in večno božje veselje!“

Bratje in sestre, naj bo v letu božjega usmiljenja vaša duša blagoslovljena najprej z globljim zanimanjem in navdušenjem za Boga, nato s spreobrnjenjem in nazadnje s spovedjo, pri kateri boste slekli starega človeka in oblekli novega. V svojem imenu in v imenu sobratov vam obljubljam molitev, da boste uvideli in spoznali, da Bog grešnikov ne sprejema z udarci, ampak z objemi in poljubi kot oče izgubljenega sina. Molili bomo, da boste imeli pogum prestopiti prag spovednice, še posebej, če tega že dolgo niste storili. Bratje duhovniki, za vas pa prosim blagoslova, da bi bili v tem letu še posebej zvesti in predani služabniki zakramenta sprave in služabniki božjega usmiljenja.

Cerkev kot dobra mati vzgaja, vabi, spodbuja in nagovarja še na drugih področjih. V tem času posebno skrb namenja družini. Redno zasedanje škofovske sinode, ki bo potekala skoraj ves letošnji oktober, bo namenjeno temu vprašanju. Prosim vas, da prizadevanje škofov vsega sveta podprete s svojo molitvijo. Frančiškovi bratje želimo biti z družinami eno srce in ena duša. Beseda družina je vpisana v našo kri in naše samostanske skupnosti se imenujejo redovne družine. Vemo in doživljamo, da je ta beseda sveta. Naj bodo zato naše samostanske in vaše družine blagoslovljene. Naj bo v njih domačnost, ki je bila Jezusu tako ljuba. Našel jo je pri Mariji, Marti in Lazarju in v vsaki družini, ki ga povabi v svoj dom. Prihaja, da bi jo blagoslovil s svojim prijateljstvom in veseljem do življenja.

Nam redovnikom je Cerkev namenila leto posvečenega življenja, da bi se bolj zavedli lepote svoje poti. Šli smo za Jezusom, ker nas je pogledal in vzljubil (prim Mr 10, 21). Ta Jezusov pogled je bil za nas luč, ljubezen in resnica. Pogled lahko spremeni življenje, začne pogovor in pretrese usodo. Takšna je bila za nas čudovita

moč Jezusovega pogleda in tako se je začela zgodba našega poklica. Danes, na praznik sv. Frančiška se za ta pogled zahvaljujemo in hkrati prosimo: „Najvišji, Veličastni Bog, blagoslovi našo frančiškansko provinco z novimi poklici!“ Nameni svoj pogled izvolitve mladim, ki bodo očarani od tvoje lepote hodili za teboj s koraki sv. Frančiška.

Dragi bratje in sestre, prosim vas, da molite za nove duhovne in redovne poklice. Pri tem vam lahko pomagajo zgibanke, ki jih boste danes prejeli ob izhodu iz cerkve, na klopeh v cerkvi ali pa na policah za verski tisk. Za duhovne poklice molimo, ker verjamemo Jezusovim besedam: „Prosite in vam bo dano!“ (Lk 11, 9). Molitev ogreva duhovni poklic in mu daje, da raste in vztraja do konca. Molitev izprosi mladim razumevanje, da je poklic, ki ga čutijo, sodoben in nujno potreben, molitev ogreva izbrane z veliko ljubeznijo, ki jim daje moč, da lahko rečejo: „Tukaj sem, Gospod, klical si me!“ (prim. 1 Sam 3, 9).

Danes mineva eno leto od imenovanja p. Staneta Zoreta za ljubljanskega nadškofa in metropolita. Živo imam pred očmi dogodke preteklega leta, izstopa pa Stanetova prošnja, ki jo je pogosto izrekel: „Mnogi ste obljubili, da boste molili zame, ne pozabite na obljubo!“ Danes na obletnico imenovanja to prošnjo v njegovem imenu ponavljam: molimo za ljubljanskega metropolita in vse slovenske škofo, naj jih Bog blagoslovi z močno vero, trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo, z modrostjo in duhom služenja, s svetostjo in preprostostjo. Naj bodo utrjeni v zvestobi Kristusu in naj bodo veliki duhovniki brez graje.

Ob koncu pisma naj se vam zahvalim za vse, kar za nas Frančiškove brate, naredite. Hvala vam za vaše prijateljstvo in bližino. Hvala, ker nas podpirate z darovi in s svojo naklonjenostjo. Hvala, ker se skupaj z nami trudite v Gospodovem vinogradu, predvsem pa hvala, da ste prizanesljivi do naših pomanjkljivosti in nam jih odpuščate. Vašo potrpežljivost doživljamo kot blagoslov.

Bratje in sestre, želim vam, da vas Gospod blagoslovi z nemirom apostola, z močjo razdajanja, z nežnostjo Božjega Sina, z nasmehom odrešenja. Naj blagoslovi vaše srce z navdušenjem oznanjevalca in z radostjo Božjega otroka. Tako naj vas blagoslovi Gospod! Amen.

p. Marjan Čuden
provincialni minister

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

BEGUNCI V SLOVENIJI

Evropske države se v zadnjih mesecih soočajo z begunsko krizo, ki je mnoge presenetila. V Sloveniji smo jo dolgo opazovali od daleč, saj naša država ni zadnji cilj prebežnikov, ampak bolj prehodna država. Želijo si predvsem v Nemčijo in na Švedsko. Tako je notranje ministrstvo do septembra obravnavalo le nekaj več kot sto prošenj za azil. Sredi tega meseca pa je val beguncev, ki se je odločil za tako imenovano balkansko pot v Evropo, pljusnil tudi v Slovenijo. Potem, ko je Madžarska zaprla mejo s Srbijo in so se begunci od tam napotili proti Hrvaški, je bilo jasno, da jih lahko pričakuje tudi Slovenija. Če so prej prek državne meje prihajali le posamezniki in manjše skupine, je v četrtek, 17. septembra 2015, proti večeru na železniško postajo v Dobovo pripeljal vlak, na katerem je bilo več kot sto petdeset beguncev. Ponoči je tako imenovano zeleno mejo prestopilo še več manjših skupin beguncev. V naslednjih petih dneh je v Slovenijo vstopilo več kot 3.600 prebežnikov. Prišli so iz smeri Zagreba, mejo pa so skušali prestopiti na Obrežju. Ko se je tam začelo zatikati, so se napotili še na območje maloobmejnega prehoda Rigonce pri Dobovi. Posamezne manjše skupine so mejo prestopale tudi drugod vse do Prekmurja, kjer jih je nekaj prišlo tudi iz Madžarske. Naloga članic evropske povezave je, da begunce ob vstopu v državo registrirajo, kar pa je Hrvaška po nekaj dneh begunskega vala začela opuščati. Slovenija je sledila predpisom, tujce popisala in jih prepeljala v nastanitvene centre v Postojni, Logatcu, Gornji Radgoni, Lendavi, Celju, Mariboru, Lenartu in Gruškovju. Začasne zbirne centre so postavili tudi na nekaterih mejnih prehodih. Med množico beguncev jih je bilo le nekaj deset, ki so zaprosili za azil v Sloveniji, ostali so želeli naprej v Avstrijo in Nemčijo. Ker imajo do tega pravico in Avstrija ni zaprla meje (postrila je le nadzor), so v nekaj dneh večinoma preko Šentilja in Gornje Radgone odšli tja. Begunce so ves čas spremljali prostovoljci Karitasa, Rdečega križa, Civilne zaščite, skavtje, taborniki in drugi ter jim

nudili najnujnejše od hrane do obleke. Po tednu dni je naval beguncev popustil, namestitveni centri pa so se izpraznili, saj so odšli naprej. Državni sekretar na notranjem ministrstvu Boštjan Šefc je po prvem valu beguncev, ki so prišli v Slovenijo in jo tudi zapustili, med drugim dejal: »V vsem tem času se je pokazalo, da migrantski tokovi ubirajo najbližjo in najcenejšo pot. Ta jih še vedno vodi iz Hrvaške proti Madžarski ter nato v Avstrijo in Nemčijo. Naše oblasti bodo morale pozorno spremljati predvsem odločitve in ukrepe Hrvaške in Madžarske. Če bo tam pretočnost manjša, je možnost, da se migranti usmerijo proti Sloveniji bistveno večja, kot sicer.« Ne glede na to, kaj bo v prihodnje, je nekako dogovorjeno, da naj bi Slovenija v skladu porazporeditve beguncev po vsej Evropi sprejela približno tisoč beguncev. Voditelji držav EU so se pred koncem septembra dogovorili za okrepitev nadzora na zunanji meji povezave ter večjo finančno pomoč vsem, ki se soočajo z begunsko krizo znotraj in zunaj unije. Strinjali so se tudi, da je treba popraviti politiko „odprtih vrat in oken“.

POSKRIBIMO ZA BRATE IN SESTRE

Tako je komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci, ki jo vodi nadškof Stanislav Zore, naslovila izjavo o sprejemanju beguncev. V dokumentu, ki je izšel nekaj tednov pred prvim navalom beguncev v Slovenijo, med drugim beremo: „Vse države in vsi državljani smo pred testom solidarnosti z vsemi, ki so bili zaradi vojn in nasilja pregnani iz svoje domovine in bodo v upanju, da bodo našli boljšo prihodnost, potrkali na naša vrata.“ V nadaljevanju je komisija navedla, da sta gostoljubje in sprejemanje tujcev že od davnih časov znamenje ljubezni in spoštovanja dostojanstva vsakega človeka. Pri tem je predstavila, kakšne so dolžnosti posameznika in različnih ustanov. Ker povsod tam, kjer je veliko število beguncev, prihaja do nestrpnosti, sovražnega govora in sklicevanja na lastno varnost, komisija meni, da je na vsa ta vprašanja potrebno odgovarjati objektivno, odkrito

in pošteno. Sklicuje se tudi na papeža Frančiška, ki je od začetka svoje službe na čelu Cerkve občutljiv za usodo beguncev. V zadnjem delu izjave se komisija osredotoči na vzroke begunske krize in iskanje rešitve zanjo: „Sprejemanje beguncev nujno kliče k premisleku o tem, kako lahko Evropska unija in NATO pripomoreta k vzpostavitvi miru in ureditvi razmer v tamkajšnjih državah in s tem k zmanjšanju begunskih migracij v Evropo, saj možnosti niso neomejene. Begunska kriza je tudi za našo državo priložnost, da premislimo tragične posledice trgovine z orožjem, premalo premišljenih vojaških posegov zahodnih držav, nepravilnih ekonomskih politik, revščine in korupcije, ki v ozadju poganjajo vojaške spopade in državljanske vojne. Obenem pa je to priložnost, da izrazimo zahtevo po bolj odločnem ukrepanju proti vsem, ki kujejo dobiček na račun beguncev in jih na poti v Evropo pogostokrat izpostavljajo izkoriščanju, življenjski nevarnosti in smrti. Pri tem pa ne moremo mimo dejstva, da so na Bližnjem vzhodu, v Egiptu in v mnogih drugih državah kristjani posebna tarča verskega fanatizma in nestrpnosti in da gre za poskuse odkritega iztrebljanja krščanske navzočnosti na teh območjih, torej za nedvomen genocid. V komisiji Pravičnost in mir se zavzemamo za to, da nudimo pomoč vsem beguncem, v prvi vrsti pa tistim, ki so žrtve verske, kulturne in etnične nestrpnosti.“

PATRIA ZASTARALA

Okrajno sodišče v Ljubljani je 7. septembra 2015 odločilo, da je proces v zadevi Patria zastaral za vse tri obtožene, Janeza Janšo, Ivana Črnkoviča in Antona Krkoviča. Odločitev, kdaj zastara, je bila v rokah ljubljanske okrajne sodnice Tanje Lombar Jenko, ki je primer po soglasni aprilski razveljavitvi na ustavnem sodišču dobila v vnovično odločanje. Na odločitev so se odzvali predvsem v političnih krogih. Proces Patria, ki sega v čas pred volitvami 2008, v SDS namreč od začetka razumejo kot montiran proces zoper predsednika Janeza Janšo in stranko. Pravosodni minister, sicer odkrit nasprotnik Janše, je dejal, da ne s pravnega ne z vsebinskega vidika ni dobro, če katerekoli sodne zadeve zastarajo, saj to ne krepí zaupanja v pravo in sodni sistem. Janša se je odzval z besedami: „Čas je, da kršilci človekovih pravic odgovarjajo.“ V Odboru 2014, ki je nastal lani pred volitvami, ko je Janša odšel v zapor v zadevi Patria, so zastaranje označili kot velik dan za Slovenijo in za Janšo. Aleš Primc je ob tem dodal, da zastaranje potrjuje, da so vsi trije obtoženi nedolžni, saj jim krivda ni bila dokazana. Kot je dodal, se je pokazalo, da si lahko v Sloveniji

brez enega samega dokaza deset let preganjan in da greš lahko celo v zapor. Tudi zato v Odboru 2014 zahtevajo odstop predsednika vrhovnega sodišča Branka Masleše, generalnega državnega tožilca Zvonka Fišerja, članov sodnega sveta in članov državnotožilskega sveta. V Zboru za republiko, kjer prav tako opozarjajo, da edina veljavna sodba v zadevi Patria ostaja odločba ustavnega sodišča. Ta pa je natančno predstavila nezakonnosti in kršitve ustavnih pravic vsem trem obtoženim. Predsednik vlade Miro Cerar, ki je lani prav na račun Janše oziroma afere Patria zmagal na volitvah, pa je dejal: »Ni dobro za pravno državo, saj ne vemo, kakšen bi bil sodni epilog, ne nazadnje pa ni dobro niti za Janeza Janšo, saj bo vprašanje o tej zadevi ostalo neodgovorjeno.«

LETO DNI CERARJEVE VLADE

Lani 18. septembra je prisegla nova vlada Mira Cerarja. Ob prvi obletnici so ministri na novinarskih konferencah predstavljali svoje dosežke. Za njimi je spregovoril še Cerar, ki je na prvo mesto postavil politično stabilnost, ki jo je vzpostavila njegova vlada. Ta je po njegovih besedah zagotovila, da lažje diha tudi gospodarstvo in drugi družbeni pod sistemi. Opozicija je medtem precej kritična, enako tudi nepovezani poslanci. Med slednjimi je tudi nekdanji tesen Cerarjev sodelavec in poslanec njegove stranke Bojan Dobovšek. Po njegovih besedah je prvo leto vlade leto izgubljenih priložnosti. Nekaj so bile obljube pred volitvami, zatem pa se projekti niso izvajali ali pa so se povsem spremenile prioritete, je dejal in omenil drugi tir. V tem času se je vlada po njegovem mnenju preveč posvečala kadrovanju, a ne po strokovnosti, pač pa po zvezah in mreženju. Moti ga tudi to, da se niso lotili preiskovanja finančnih tokov in finančne kriminalitete v meri, kot bi se lahko. Pozitivni trendi, kot je gospodarska rast, pa so po Dobovškovih ocenah zasluge že prejšnje vlade. Opozoril je še, da vlada ni pripravila novih ukrepov, ki bi pospešili gospodarstvo.

BORIS PAHOR – KULTURNI AMBASADOR SLOVENIJE

Pisatelj Boris Pahor je 26. avgusta 2015, ob svojem 102. življenjskem jubileju, prejel naziv kulturni ambasador Republike Slovenije. Zaslužil si ga je z iskrenim bojem za slovensko kulturo, jezik in zvestobo slovenskemu narodu. V Ljubljani mu ga je izročila ministrica za kulturo Julijana Bizjak Mlakar. Najvišje priznanje, ki ga lahko podeli minister za kulturo, je bilo tokrat podeljeno prvič. Pahor je to priznanje sprejel s ponosom. Kot je

povedal, je priznanje dragoceno tudi za Slovenijo, saj dviga vrednost slovenske kulture v javnosti, tudi na mednarodni ravni. Po njegovih besedah je pomembno, da si Slovenci priznamo, da se kot eden izmed najbolj kulturno razvitih narodov premalo cenimo, a ne v smislu nekega zgrešenega nacionalizma, temveč spoštovanja naših prednikov. Ob pisateljevem jubileju so predstavili njegovo novo knjigo Rdeči trikotniki ter zbornik s simpozija Slovenska tržaška literarna šola.

MINORITI V TURNIŠČU

Osrednje romarsko središče v murskosoboški škofiji so avgusta prevzeli v oskrbo redovniki. Tako za cerkev Marije vnebovzete ali kakor pravijo domačini, Marije pod Logom v Turnišču, po novem skrbijo minoriti. Slovesnost umestitve novega župnika p. Tonija Brinjavca so povezali z zapisem novega generalnega vikarja in kanclerja škofije Lojzeta Kozarja mlajšega, Franc Režonja pa je prevzel naloge škofovega vikarja za narodnostne skupnosti. Nove službe so sprejeli med mašo, ki jo je daroval škof Peter Štumpf. Turnišče tako postaja duhovno središče mlade škofije, saj so se v tem kraju leta 2012 naselile sestre klarise.

KATOLIŠKI INŠTITUT Z NOVIM VODSTVOM

Ljubljanski nadškof Stanislav Zore je nadškofa Antona Stresa, sicer zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani, imenoval za rektorja Katoliškega inštituta. Novoimenovani rektor bo inštitut vodil skupaj s člani sveta ter direktorjem Andrejem Nagličem. Prizadevanje za ustanovitev katoliške univerze v Sloveniji še naprej ostaja glavno poslanstvo Katoliškega inštituta. Za nadškofijo Ljubljana to pomeni širitev pastoralne dejavnosti krajevne Cerkve in njen dolgoročni prispevek k skupnemu dobremu.

HVALJEN, MOJ GOSPOD

V začetku septembra 2015 je okrožnica papeža Frančiška o ekologiji izšla tudi v slovenščini; izdala jo je Družina. Naslov v izvirniku „Laudato si“ je papež dobil v Frančiškovi Hvalnici stvarstva, ki se v našem prevodu začneja Hvaljen, moj Gospod. Papež Frančišek v tem dokumentu, ki so ga predstavili 18. junija, odkriva tesno povezanost med našim ravnanjem z ubogimi in brezbriznostjo do ranljivosti planeta. Poudarja dostojanstvo slehernega bitja, opozarja na nujnost ekološke ozaveščenosti za obstoj človeštva, poziva k odgovornosti gospodarstvenike in politike, vabi k iskanju drugačnega razumevanja napredka ter predlaga nov način življenja. Papež Frančišek v njej

močno poudarja, da je potrebno skrbeti za človeka v odnosu do stvarstva in za stvarstvo v odnosu do človeka. Človek in stvarstvo je ena sama celota. Okrožnico so pozdravili tudi okoljevarstveniki. Klimatologinja Lučka Kajfež Bogataj je med drugim izjavila: »Besedila, ki bi tako dobro prepletel fizikalne in družbene vidike in krati podal rešitve v povezavi obojega, že dolgo nisem videla. Res je okrožnica nekaj, kar bi moral prebrati vsak intelektualec, še posebej tisti, ki se ne ukvarjajo z ekologijo.«

120 LET ALJAŽEVEGA STOLPA

Avgusta letos je minilo 120 let odkar je dovški župnik Jakob Aljaž dal postaviti na našem najvišjem vrhu Triglavu kovinski stolp. Izdelal ga je kiparski mojster Anton Belec iz Šentvida nad Ljubljano. Ob jubileju so pri Aljaževem stolpu, ki kraljuje nad Julijci, pripravili krajšo spominsko slovesnost, med katero je predsednik Planinske zveze Slovenije Bojan Rotovnik opozoril na duhovno širino triglavskega župnika Aljaža, ki je spodbujal domoljubnost in ljubezen do gora med Slovenci. Tako kot ob uradnem odprtju stolpa 22. avgusta 1895, je tudi tokrat z očaka odmevala slovenska planinska himna Oj, Triglav, moj dom. Aljažev stolp, ki je od leta 1999 kulturni spomenik državnega pomena, je nenadomestljiv simbol Slovenije. Tega se zavedajo predvsem ljubitelji gora, pa tudi mnogi drugi, ki so se ob obletnici ustavili pri grobu Jakoba Aljaža, nato pa se udeležili še svete maše v spomin na triglavskega župnika v cerkvi na Dovjem, ki jo je daroval nadškof Stanislav Zore. Zvečer je sledila še svečana akademija Oj, Triglav, moj dom pred Slovenskim planinskim muzejem v Mojstrani. Odprli so tudi razstavo Aljažev stolp - Ta pleh ima dušo! in razstavo slikarske kolonije Vrata 2015.

50 LET DRAGE

V parku Finžgarjevega doma na Občinah so zadnji konec tedna v avgustu 2015 pripravili jubilejne 50. študijske dneve Draga. Uvodna okrogla miza Zakaj Draga? je udeležence utrdila v prepričanju, da so študijski dnevi še potrebni. Sobota je bila posvečena mladim in predstavitvi knjige Igorja Omerze Karla, v kateri je avtor razkril, da nad Drago niso skrbno bdéli le organizatorji, ampak tudi Udba. Zadnji dan se je začel s sveto mašo, med katero je nadškof Stanislav Zore Drago poimenoval - izraz božje dobrote do našega naroda. Po njej je Alenka Rebula spregovorila na temo Moč dvojine: preobrazba moškega in ženske za narodno rodovitnost. Sklepno predavanje pa je imel filozof Edvard Kovač, ki je nakazal, kje iskati razloge za

upanje v črnogledih scenarijih sodobnega sveta. Zadnji dan so predstavili še zbornik z lanskega simpozija o Alojzu Rebuli in podelili 4. Peterlinovo nagrado Slovenski kulturni akciji iz Argentine. Jubilejna Draga je bila obenem priložnost za pogled v njeno dosedanje delo. Študijski dnevi namreč že pol stoletja bogatijo slovenski duhovni prostor, spodbujajo k dialogu in povezovanju vsega, kar ohranja in krepi našo narodno zavest. Predsednik Društva slovenskih izobražencev Sergij Pahor, ki je od začetka povezan z Drago, je med drugim dejal: »Naš cilj, bodisi prvih ustanoviteljev kakor tudi nas, ki smo kasneje prevzeli te odgovornosti, je bil držati prižgano luč demokracije in svobode, svobodne kritike, svobodne besede, svobode mišljenja v okolju, ki je bilo podvrženo totalitarnemu režimu, kakor ga še danes v nekem smislu lahko čutimo.« To je po njegovih besedah tudi razlog, da Draga še živi in bo živela naprej. Med obujanjem spominov je omenil tudi „Avstralce“, ki so prihajali na študijske dneve, predvsem Jurija Koceta, ki je redno sodeloval v razpravah, in Stanislava Rapotca.

UMETNIKI ZA KARITAS

Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino so pred koncem počitnic pripravili 21. mednarodno likovno kolonijo Umetniki za Karitas. Desetim domačim in tujim slikarjem, ki so teden dni ustvarjali na tem kraju,

so se za en dan pridružili tudi drugi ustvarjalci in darovali svoja likovna dela. Kolonijo so tokrat posvetili spominu na pokojnega sodelavca Karitas, psihologa in psihoterapevta Bogdana Žorža. Iz njegovo duhovne oporoke so izbrali tudi letošnje geslo: „Veselite se življenja!“ Nastala umetniška dela in tista, ki so jih podarili drugi ustvarjalci, so bila na ogled v ateljeju na Sinjem vrhu do konca septembra, zdaj pa razstava potuje po Sloveniji. Izkupiček od prodanih del bo šel v Sklad Bogdana Žorža za pomoč otrokom.

NAJST - REVIJA ZA MLADE

Pri založbi Družina je začela izhajati katoliška revija za mlade z naslovom „najst“. Izšla je iz mladinske priloge Družine Mladi val. Od nje pa se razlikuje po bralcih, ki jim je namenjena. Mladi val prebirajo mladi, tudi študentje, „najst“ pa želi nagovarjati starejše osnovnošolce in srednješolce. Pobudo za novo revijo so dali tudi starši, ki spoznavajo, da njihovi otroci pri določeni starosti prerastejo otroško katoliško revijo Mavrica. „najst“ se od drugih tovrstnih revij za mlade razlikuje, ker prikazuje krščanski pogled na življenje in želi pomagati pri duhovnem oblikovanju najstnikov. V reviji bo sicer vse, kar zanima mlade, od športa in zvezdnikov do mode. Izhajala bo štirikrat letno, njen urednik pa je Klemen Čeligoj.

ODŠEL JE KRALJ NAŠE GLASBENE DUŠE

Tako in podobno je bilo zapisano v slovenskem časopisju, ko se je za vedno poslovil **SLAVKO AVSENIK**. Umrli je 2. julija 2015 v Begunjah na Gorenjskem. V letošnjih zgodnjih slovenskih poletnih dneh nas je pretresla vest o njegovi smrti in tako radio kot televizijski ekran nam je prikazal pogrebni spreved res velikega človeka. Na letošnjem srečanju izseljencev na velikem trgu

na Ptuju nas je nenadoma pritegnila poznana glasba, ko se je v vseh okolišnjih zgradbah odprlo šestintrideset oken v prvem nadstropju: zadonele so harmonike v zadnji pozdrav. Ko potujete ob vznožju naših gorenjskih planin vas veliki kamniti spomenik v obliki Avsenikove harmonike spomni na melodije naše mladosti in besedilo njegovih pesmi predstavlja svetu lepote slovenske pokrajine.

Helena Leber

Podpis Slavka Avsenika na razglednici, ki jo je decembra 1971 prejel iz Hamburga Alojz Dominko v Gomilice v Prekmurju. Lojze živi sedaj z družino v Melbourneu.

Nadžkof Stres: Evropska krščanska identiteta ne bo tako enoznačna

Petra Stopar, Radio Ognjišče

Sodeč po raziskavi inštituta Pew imajo muslimani najvišjo stopnjo rodnosti na svetu, zaradi česar bo islam leta 2050 prevladujoče verstvo. Da je večinsko krščanska Evropa ogrožena, se pogosteje govori te dni, ko k nam množično prihajajo begunci. Ali je o islamizaciji Evrope upravičeno govoriti, smo vprašali upokojenega ljubljanskega nadškofa Antona Stresa. Opaža, da se v medijih pojavljata dve skrajnosti – na eni strani grožnje o islamski okupaciji, na drugi pa mnenja, da je strah pred širjenjem islama popolnoma odveč.

Upokojeni ljubljanski nadškof Anton Stres je v izjavi za radio Ognjišče povedal, da nekateri iz prihoda beguncev, ki so večinsko muslimani, delajo »paniko« in vidijo uresničevanje nekega scenarija, katerega cilj je načrtna islamizacija Evrope. Temu nasproti pa stojijo tisti, ki begunce pozdravljajo in menijo, da njihov prihod ne pomeni nekega globokega posega v evropsko identiteto.

»To se mi zdita dve skrajni stališči, resnica pa je nekje vmes, kajti nikoli ni resnica v skrajnostih. Po eni strani bi človek težko verjel, da gre za nek scenarij, za neko od daleč usmerjeno politiko, da bi nekdo pošiljal množice ljudi v Evropo, z

namenom, da osvoji Evropo, čeprav so na Bližnjem vzhodu nekateri skrajni islamski predstavniki to tudi napovedovali in s tem grozili. A to po mojem ne predstavlja večinskega mnenja,« ocenjuje rektor Katoliškega inštituta.

Prav gotovo je prihod beguncev »velik poseg v Evropo« v smislu širitve islama, »saj bodo ti, ki bodo prišli in delili življenje z nami, hoteli ostati to, kar so in do česar imajo pravico«, nadaljuje upokojeni ljubljanski nadškof, »in bo to lahko v precejšnji meri spremenilo duhovno panoramo Evrope in tudi njena krščanska identiteta ne bo tako enoznačna«.

Glavna naloga nas vseh, meni nadškof Stres, »ni v tem, da bi zdaj postrani ali z nekim sovraštvom gledali na ljudi, ki prihajajo ali pa ki si jih marsikdo v Evropi želi iz ekonomskih razlogov«. Prihodnost Evrope je po njegovih besedah odvisna od nas samih, »od naše lastne zvestobe naši krščanski preteklosti, kar pa seveda je v Evropi zelo oslajeno, če samo pomislimo na to, kako sta pred desetletjem Evropski parlament in Evropska skupnost v načrtu evropske ustave zavrnila omembo krščanskih korenin Evrope«.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$80: G. Triler. **\$50:** Marija Rotar, Ivanka Kolačko, Betty Čeligoj, Paula Humar, Josip Zorman, Lenti Lenko, Ferdy Jelerčič, Mirjam Klemen, Maria Grosman. **\$20:** Mimika Horvat, J. & P. Vohar. **\$10:** Emilija Jaksetič, Nada Bole, D & M Logonder, Ivan Hlupič, Tone Brožič, Vanessa Lahovec, Slavka Podbevšek. **ZA p. STANKA ROZMANA in g. PEDRA OPEKA: \$600:** N.N. iz Canberre.

ZA MISIJONE: \$70: Tončka & Jenny Stariha. **ZA ZAMBIJO: \$50:** Tončka & Jenny Stariha.

ZA SALAMONOVE OTOKE: \$50: Tončka & Jenny Stariha. **BOG POVRNI VSEM DOBROTNikom!**

Letna skupščina slovenske sekcije radia 3ZZZ v dvorani Baragovega doma v Kew v nedeljo, 16. avgusta 2015. Slovenski program na radiu 3ZZZ v Melbourneu je vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na frekvenci FM 92.3. Program vodita Sonja Rupnik in Mateja Habjan Vrtnik z občasnimi sodelavci.

MODERNI ČASI

Cilka Žagar

Poslušam nove, politično pravilne nauke, in se jim trudim prilagoditi, čeprav nimam dosti upanja, da mi bo kdaj uspelo postati moderna. Sem prepričana, da bodo v kratkem izbrisali iz slovarja besedi: ženska in moški. Imeli bomo samo osebe. Bog ne daj, da bi kdo omenil, da moški in ženske niso popolnoma enaki od znotraj in od zunaj. Kje pa; vsi smo enaki! Še bolj pregrešno in nazadnjaško je mnenje, da so ženske bolj primerne za nekatere službe in moški za druge. Za kaj smo se pa borili? Kaj bodo ženske samo učiteljice in medicinke in kuharice? Zakaj ne bi šle v vojsko in rudnike? Zakaj jim moški onemogočajo, da bi kopale jarke in delale vodovode? Kaj moški mislijo, da ženske niso sposobne, da bi si same odpirale vrata in nosile težka bremena? So še moški, barabe, ki mislijo, da so ženske dobre samo za kavico kuhat, šminkanje, rojevanje otrok in vzgoja mladine. Še vedno so celo nekateri starokopitni moški, ki niti preklinjati nočejo v ženski družbi.

Pol moških in pol žensk mora biti na vseh položajih, pa če to ženske hočejo ali ne. Materinstvo in kuhanje se ne šteje, saj vsi jemo iz papirnatih ali plastičnih posod, ki smo jih mimogrede iz službe prinesli domov. Tudi otrok imamo vedno manj v modernih državah in še ti rastejo v vrtcih.

Seveda psihologi, zdravniki in seksologi učijo, da so menda vseeno še neke razlike med ženskami in moškimi in da naj bi eni in drugi prav zaradi teh razlik imeli neprecenljivo vlogo za obstoj družbe. Nekateri celo trdijo, da je v živalskem svetu razvidno, kako se moški borijo in ženske negujejo.

Mi nismo živali, trdijo feministke, in moški po navadi rahlo osramočeni utihnejo. Kje so zdaj naši hrabri borci? Kam naj se zdaj ženske, ki nismo feministke, obrnemo iskat pomoč? Saj smo sebi zadostne, ne rabimo moških, pravijo uspešnice. Jaz ne bom prala umazane zokne moškemu ali kuhala kavo šefu. Seveda je razumljivo, da bo moški menjal gumo na avtu, pokosil travo, prekopal vrt in prijel za umazana dela.

Ob prihodu v Avstralijo je bila moja prva služba v klubu za barom. Govorilo se je že takrat o tem, da morajo moški in ženske, ki delajo za barom, imeti enake plače. Malo mi je bilo nerodno, ker so za isto

plačo moški premikali težke sode, razkladali zaboje in čistili pod, medtem ko sem jaz samo točila pijačo. V dobrih starih časih smo ženske bile tudi deležne drobnih pozornosti in nežnosti. Še na misel mi nikdar ni padlo, da bi si želela biti moški. Jaz bi raje kuhala kavo kot pa kopala jarke.

Seveda razumem, da je prav, da ima vsak svoj prav; zato upam, da bodo ljudje tudi meni oprostili, da nisem niti moderna, kaj šele ista kot moški. Tolažim se, da bo z leti tudi ta nova moda zastarela tako kot jaz. Slovenski filozof Boštjan Žekš pravi, da ima vsak od nas poslanstvo, ki ga je dolžan izpolniti po svojih najboljših sposobnostih. Pravi, da enakost vodi v povprečje, kar zmanjšuje kulturo naroda.

SREČANJE STARIH UČITELJIC

Vsako leto sestre jožefinke (Sisters of St Joseph) pripravijo Rural School of Faith Leadership

Moto našega srečanja so besede John Quincy Adams-a: If your actions inspire others to dream more, learn more, do more and become more, you are a Leader – Če tvoja dejanja navdihujejo druge, da več sanjajo, se več učijo, več delajo in več postanejo, si ti voditelj.

Ženske iz različnih krajev Avstralije se srečamo v mestu Dubbo za tri do štiri dni in izmenjamo misli o verskih in socialnih vprašanjih današnje družbe. Šele sedaj se zavedam, kako lepo pot sem imela v svojem službenem življenju, ker sem trideset let delala z nunami, ki so bile prijetne in prijazne sodelavke. Vse so postale moje dobre prijateljice. Ker smo povečini bile na tem seminarju učiteljice, smo obujale spomine na svoje učence. Jaz sem jim povedala o svojem delu z Aborigini - domorodci. Za šolski športni dan neko nedeljo leta 1974 sem šla v Aboriginski rezervat iskat nekaj otrok, ki niso imeli prevoza. Našla sem celo družino ob ognju, kjer so na mreži pekli Johnny cake za zajtrk. Ne vem, kaj mi je padlo v glavo, da sem jih vprašala, če bi mi dali to palačinki podobno pecivo. Malo so se spogledali in mi dali. Niti na misel mi ni prišlo, da bo ta nepomemben dogodek ostal v spominu teh ljudi za vse večne čase. Otroke sem večkrat slišala, da so se pohvalili, češ: Mrs Zagar je imela zajtrk pri nas!

Ta dogodek je bil začetek medsebojnega zaupanja med Aborigini in menoj. Kasneje sem večkrat jedla v njihovih domovih in oni v mojem. Jožefinka sestra Virginia je rekla, da mi je Sveti Duh dal pobudo, naj vprašam za Johny cake. Že mora biti res, ker še danes ne vem, zakaj bi sicer hotela jesti z njimi. Takrat so Aborigini prvič prisledli v mestno šolo, prej so jih učili v rezervatu.

V razredu so med 'jutranjimi novicami' otroci poročali o pomembnih dogodkih v njihovem življenju. Enkrat so pripovedovali o bolj intimnih družinskih zadevah in Derek, malo starejši fant, je druge otroke opozoril, da Aborigini zaupajo samo starim, črnim ljudem in jaz da sem bela. Marcia, ki me je imela posebno rada, me je skušala hitro opravičiti in je rekla: Saj ona ni ravno tako bela. In tudi stara je. Seveda smo potem pozorno od blizu primerjali mojo od sonca porjavelo kožo z njihovo in so uvideli, da ni razlike in da torej resnično nisem tako bela. In pri petintridesetih sem zanje bila tudi zelo stara.

Otroci so mi hoteli vedno veliko povedati, a nisem vedno imela časa, da bi jih poslušala, zato sem jih naučila pisati pisma. Ob koncu dneva je bila moja torba vedno polna pisem, ki sem jih brala, ko sem se eno uro vozila domov z avtobusom. Na poti v šolo sem odpisala vsakemu posebej; tako so se otroci učili pisati o svojem življenju; jaz pa sem seveda vsakemu dala še kakšen nasvet v pismu. Ta pisma je kasneje *Institut for Aboriginal Studies*

natisnil v knjigi *Growing Up Walgett*. Ta knjiga je postala obvezno branje za High School. Kasneje so starejši Aborigini povedali svoje življenjske zgodbe in lokalno zgodovino gledano iz njihovega stališča. Njihove zgodbe sem strnila v knjigi *Goodbye Riverbank*.

Postopoma skozi desetletja so me Aborigini sprejeli za svojo in mi zaupali svoje zgodbe, nauke, pesmi, legende, verovanja, zakone in zdravljenja. To sem zapisala zato, da so drugi učitelji imeli priročnike in se jim ni bilo treba učiti na lastnih napakah, tako kot sem se jaz.

Tolstoj pravi, da pisci pomakajo pero v svojo kri. Jaz bi rekla, da učitelji učimo s tem, kako živimo. Jaz sem vedno rada brala in pisala. Aborigini so sicer poznani kot športniki in umetniki, toda moji učenci so me pogosto prosili, če bi med odmori lahko brali ali meni pisali pisma, namesto da bi igrali nogomet. Človek lahko da, samo kar ima; in vsi imamo nekaj.

Ko srečam svoje učence, bele ali črne, me po navadi spomnijo, kako smo peli. Nikoli ne bomo pozabili, kako smo peli. Priznati moram, da še nihče ni nikdar rekel, da imam lep glas, a vedno sem rada pela. Sedeli smo v krogu z besedili pesmi in peli. Pripravljali smo igre, recitirali poezijo in prirejali koncerte. Drugi učitelji so dali otrokom veselje do športa, znanosti in drugih predmetov, toda pri meni so vedno nastopali, brali in pisali.

Večkrat se spomnim na Ivy. Ta devetdesetletna Aboriginka, ki ne zna ne brati in ne pisati, se je pogosto potožila, da nihče ne vzgaja mladine. Oblast jim daje denar, a nihče jih ne uči, kako naj živijo. Starši ne vedo več, kaj je prav in kaj ni. Tudi učitelji ne vedo, kaj je prav in kaj ni.

Kdo pa ve?, sem vprašala.

Nihče, je rekla.

Mogoče smo res izgubili pravila, ki so veljala tisočletja. Strah nas je, da nas ne bi kdo slučajno obsodil, da smo staromodni, nazadnjaški in ozko miselni; bojimo se javno dvomiti o nezmotljivosti glasnih modernih posameznikov in manjšin. Nihče si ne upa več javno dvomiti o novih načinih vzgoje in življenja. Imam občutek, da je ljudi sram zagovarjati stara pravila vedenja in vrednote, po katerih so živeli. Google ve vse, zato učimo otroke, naj tam najdejo odgovore na življenjska vprašanja. Iz šolskih programov so izbrisali versko in moralno vzgojo, da ne bi slučajno koga motile vrednote in ideje iz preteklosti.

Ted, moj dolgoletni Aboriginski mentor, je rekel: »Sedaj vsi skušajo popraviti krivice preteklih rodov, vendar jaz mislim, da se največje krivice dogajajo prav zdaj. Moja generacija je vzpostavila delovno razmerje med Aborigini in farmarji; naučili so nas delati, rabili so našo delovno silo, zato so nam zaupali in nas spoštovali. Pravice smo si priborili z delom, zato smo bili ponosni na svoje uspehe. Brez dela ni uspeha. Brez dela si nič. Starši so zdaj izgubili avtoriteto nad otroci, ker se ve, da Aboriginske družine preživlja oblast. Oblast ti lahko nudi denar, toda, če nimaš spoštovanja ljudi okrog sebe, si nič. Naših otrok nihče ne rabi, nihče jim ne zaupa, nihče jih nima rad. Zdaj se veliko govori in piše o predsodkih in diskriminaciji, zato se naša mladina čuti dolžna boriti za pravice. Dolžnosti nihče več ne omenja. V moji mladosti za nas ni bilo pomembno, kaj so si belci o nas mislili ali kaj so o nas med seboj govorili; mi smo živeli po svojih prepisih.«

Besede Ted-a so me spomnile na prve dni v Avstraliji. Se mi zdi, da je tudi za nas priseljence bilo v začetku bolj pomembno, kaj so mislili o nas in kako so oni ocenjevali naš napredek. Kaj so drugi Avstralci govorili o nas, se nas ni dosti dotaknilo. Z delom smo sebi in njim dokazali svoje sposobnosti in svojo vrednost. Ni čudno, da se Ivy in Ted sprašujeta, če je edino današnja moda pravilna; če gremo res po pravi poti.

Včasih smo učencem v šoli pri moralni vzgoji predstavili za zgled pomembne ljudi iz preteklosti; danes le odkrivamo krivice, nepravilnosti in kriminalna dejanja posameznikov in oblasti iz preteklosti. Govorimo o manjšini grešnikov in z njihovimi grehi sodimo večini dobronamernih ljudi. Zaradi enega slabega učitelja v preteklosti sodimo vsem učiteljem. Namesto, da bi se učili od zgledov dobrih ljudi, posvečamo pozornost negativnim izjemam. Nobena oblast seveda nikdar ni zadovoljila vseh ljudi, ker smo pač ljudje lakomni, ljubosumni, nevoščljivi in leni. Če država da pridnim in lenim enako, se bodo pridni pritoževali; če leni manj dobijo, jih bo nevoščljivost grizla.

Včasih so nas učili: Kar ne želiš sebi, ne delaj drugim! Kljub uspehom v tehnologiji in materialnim dobrinam mladina danes čuti praznino; duševnih stisk ne morejo zadovoljiti niti mamila niti bogastvo niti pravice. Iščejo smisel življenja; iščejo navodila za kaj je prav in kaj ni. Tudi moja mama je verjetno bila v skrbeh, da bom zašla na kriva pota, zato me je priporočila angelu varuhu, naj me vodi skozi viharje življenja. Kdo vodi našo mladino?

Pozdrav,

Cilka Žagar

Ko v sončnih pomladnih dneh občudujem popke in poganjke na vrtu, vidim, kako dobro je, da sem v mrzli zimi potrosila smrdljivi gnoj po speči zemlji. Res ne gre brez gnoja in tudi sonca ne bi tako cenila, če me zima ne bi opomnila, kako lepo je sedeti sredi cvetja in pomladi. Verjetno so nam tudi žalosti in življenjske neprijetnosti dane samo zato, da se bolj veselimo, ko vse teče gladko. Res najbolj rastemo na resničnih izkušnjah in preizkušnjah.

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
E-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Pater DAVID ŠRUMPF se je iz Slovenije vrnil v Melbourne v četrtek, 23. julija 2015, naslednji dan pa je že poletel v Adelaido. Slovesnost srebrne maše so mu tam pripravili v nedeljo, 2. avgusta 2015, na praznik Marije Angelske – porcijunkula. Pri nas v Kew pa smo ga počastili kot srebrnomašnika v nedeljo po prazniku Marijinega vnebovzetja, 16. avgusta 2015. Po slovesnosti v cerkvi je bilo v prenapolnjeni dvorani praznično družinsko kosilo, ki so ga pripravile gospodinjice s slovenskega društva Jadran, ki so nahranile nad 220 ljudi. O slavu v cerkvi in potem v dvorani najbolj zgovorno spregovorijo fotografije, kakor seveda tudi o drugih dogodkih, za kar se vestno in strokovno prizadeva pastoralna sodelavka našega misijona v Melbournu in tehnična urednica Misli, Marija Anžič. Vse bolj se zavedamo, da že danes, še bolj pa za prihodnost,

ostaja samo to, kar je zapisano in dokumentirano. **OČETOVSKI DAN** smo tudi letos, tako kot že več let zapored, praznovali kot občestvo teden dni pred samim praznikom, torej zadnjo nedeljo v avgustu, 30. avgusta 2015, najprej v cerkvi in potem v

Tretjo nedeljo v avgustu so nam v Kew pripravili kosilo: Marica Surina, Mimica Iskra, Bruna Burlovič, Branka Iskra, Emilija Jaksetič, Marija Valenčič, za njo pater David, Nino Burlovič, Edi Surina, Anica Poklar in Ivan Valenčič.

Anthony Petelin nas je za očetovski dan prijetno presenetil. Ob spremljavi očeta Frenka nam je zapel 'V dolini tihi...'.
Tisto nedeljo smo obhajali tudi 101. svetovni dan migrantov in beguncev. Letošnjo poslanico je papež Frančišek naslovil: CERKEV BREZ MEJA, MATI VSEM. V katedrali sv. Patrika v Melbournu smo ob 2. uri popoldne začeli z molitvijo rožnega venca ob petju lurške pesmi, ob 3. uri popoldne pa je nadškof dr. Denis Hart vodil somaševanje duhovnikov, ki delujemo med svojimi narodnostnimi skupinami – občestvi. V lepem nedeljskem popoldnevu je barvita množica vernih različnih narodnosti napolnila s soncem obsijano katedralo in bila združena v isti veri in hvaležnosti Bogu za dar naše nove domovine. Nadškof pa se je v imenu Cerkve v Avstraliji

dvorani (*fotografije zgoraj*). Izrekli smo čestitke očetom, starim očetom, dedkom, nonom in jim namenili našo molitev zanje. Program v dvorani so pripravili učenci Slomškove šole pod vodstvom učiteljice mag. Julie Kure Bogovič ob pomoči staršev otrok. Za narodne noše redno lepo skrbi Renata Miklavec. Vsem sodelujočim smo iskreno hvaležni za vse trude, ki jih vlagajo v to pomembno delo za naše najmlajše in s tem za nas vse. Hvala gospodinjam za dobroto za skupno mizo in članicam Društva sv. Eme za postrežbo.

Pater Ciril z bogoslovci nadškofije Melbourne.

Angelca Veedetz in Anica Smrdel med molitvijo rožnega venca v katedrali.

zahvalil nam priseljencem, ki smo s seboj prinesli dragoceno doto vere in jo ohranjamo ter pomlajujemo občestvo nadškofije. Mnoge skupnosti dajejo tudi nove duhovne poklice, tako, da morajo v bogoslovju v Melbourne zgraditi osem novih sob za bogoslovce.

ROMANJE V MARIAN VALLEY in počitnikovanje na Gold Coastu

V sredo, 9. septembra 2015, nas je 19 romarjev in popotnikov ob 13.30 popoldne poletelo iz Melbourne za Gold Coast z letalom Jetstar JQ438. Pristali smo v lepem sončnem popoldnevu, kjer nas je že čakal John, šofer 24 sedežnega avtobusa, ki nas je odpeljal v središče Surfers Paradise, kjer smo domovali v hotelu Grand Chancellor do ponedeljka, 14. septembra. Nekaj o naši poti in bivanju v Queenslandu seveda opisuje naš tamkajšnji redni dopisnik Mirko Cuderman, ki se nam je pridružil v četrtek na Sunshine Coastu ter v soboto na romanju v Marian Valley. Zahvala Mirku in čestitke za njegov 75. rojstni dan, ki ga je praznoval v petek, 11. septembra 2015. Naša pastoralna sodelavka Marija Anžič se je ponovno izkazala za odlično organizatorko ne le poti, ampak celotnega bivanja in počutja; od sendvičev in pijače že takoj na letališču, do zajtrkov, kosil, večerij in skupnega veselega druženja celotne skupine ob večerih. Zahvala toliko rojakom v Queenslandu, ki so nas sprejeli in pogostili: Jože in Marta Gjerek sta vse nas povabila v četrtek zvečer na svoj dom in nam postregla s kraljevsko večerjo, v soboto in nedeljo pa s sodelavci pripravila kosilo v Marian Valley in v klubu Lipa; zahvala Mirku Cudermanu in Francu Visočniku za sprejem in pogostitev na Bribie Islandu; častni konzulki Nevenki Golc Clarke

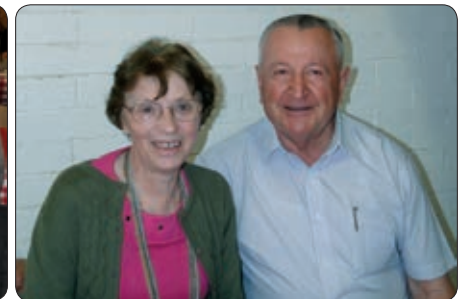
Jože in Marta Gjerek sta povabila romarsko skupino iz Melbourne v četrtek zvečer na svoj dom in nam postregla s kraljevsko večerjo. Na fotografiji: patra Darko in Ciril, Marta Gjerek, Angelca Lečnik, Jože Gjerek ter p. David.

Tone Brožič iz Mango Hilla v QLD in Nino Burlovič iz Melbourne sta zapela ob slovesu na društvu Lipa. Jani Pal je po 6 letih ob kapelici izkopal steklenico vina ter jo podaril patru Cirilu.

Popotnikom iz Melbourne so se v četrtek, 10.09.2015, pridružili še Mirko Cuderman, Nevenka Golc Clarke ter Jana in Jože Čeh. Skupaj so obiskali pokopališče, kjer počivajo umetnik Cveto Mejač ter George in Pavla Marinovich. Fotografija levo: Na svojem domu nas je gostoljubno sprejel Franc Visočnik (šesti z leve).

V dvorani v Kew: Rezika in Franc Fekonja, Jože in Angelca Veedetz, Tilka in Ivan Horvat. Reziki in Jožetu smo nazdravili za 75 let v septembru ter avgusta Tilki za 70. Čestitamo in Božjega žegna še naprej!

za pozdrave in skupni čas; predsedniku Lipe Janiju Palu za sprejem in za izkopani 'zaklad', steklenico rdečega vina, ki je šest let zorela v zemlji pred kapelico Marije Pomagaj v Marijini dolini in jo je posebej 'šparal' za patra Cirila; predsedniku Planinke Tonetu Brožiču za sodelovanje in glasbo, saj so bili v naši skupini odlični pevci, ki so ob spremljavi njegove harmonike ubrano prepevali v nedeljo po sveti maši na klubu Lipa.

Nedeljo svetniških kandidatov ljubljanske metropolije (Ljubljana, Koper, Novo mesto) – škofa Janeza Franciška Gnidovca, nadškofa Antona Vovka, škofa Friderika Baraga, duhovnika Andreja Majcna in profesorja Antona Strleta – so letos praznovali v nedeljo, 20. septembra, v župniji Sv. Vid nad Cerknico. V ospredju praznovanja je bil lik Božjega služabnika profesorja Antona Strleta, ki se je v tej župniji

rodil pred natanko sto leti. Ob 16. uri je somaševanje slovenskih škofov in duhovnikov vodil ljubljanski nadškof metropolit mons. Stanislav Zore, ki v januarju 2016 prihaja na naše povabilo na kratek obisk v Avstralijo. V letu 2016 bo namreč minilo 65 let od prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo.

OBISK LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA IN METROPOLITA:

Nadškof msgr. Stanislav Zore OFM bo priletel v Melbourne v petek, 15. januarja 2016. V nedeljo, 17. januarja 2016, bo ob 10. uri maševal in pridigal v naši cerkvi v KEW. Po maši bo srečanje in družinsko kosilo v dvorani.

V CANBERRI bo daroval sv. mašo za tamkajšnje rojake v četrtek, 21. januarja, ob 6. uri zvečer.

V MERRYLANDSU bo v nedeljo, 24. januarja, ob 9.30 dopoldne ter v WOLLONGONGU - FIGTREE ob 5. uri popoldne.

V sredo, 27. januarja, bo ob 10. uri dopoldne maševal za rojake iz Queenslanda v MARIAN VALLEY.

V nedeljo, 31. januarja 2016, bo ob 10. uri sveta maša v naši cerkvi v ADELAIDI, srečanje v dvoranici ter nato kosilo v Slovenskem klubu Adelaide.

V ponedeljek, 31. januarja 2016, odpotuje iz Melbourne domov v Slovenijo.

Dve veliki torti za srebrnomašnika patra Davida, ki so ju bili po kosilu deležni vsi v dvorani v Kew.

Marija in Dušan Štrancar iz Hrušice pri Kozini sta prišla na obisk k sestri Vidi in njenemu možu Franju Kravos. Veselo druženje s prijatelji je bilo v dvorani v Kew na tretjo nedeljo v septembru 2015.

Julijana Kure je praznovala 75 let. Njen vnuk Marcus Bogovič pa je obhajal 14. rojstni dan. Čestitke!

SLOMŠKOVA NEDELJA je vedno nedelja v bližini njegovega praznika, ki je 24. septembra. Njegov god nam je vedno v vzpodbudo, da ostajamo zvesti narodu, Cerkvi in Bogu. Njegove pesmi so tudi letos napolnjevale naše svetišče in naša srca. Hvala našim pevkam, pevcem, organistom ter pevovodnji Janiki Rutherford za prizadevanje ter vsem, ki Slomška častite in se k njemu priporočate tudi za naš tukajšnji rod.

Mesec OKTOBER je mesec **ROŽNEGA VENCA**. Molili ga bomo skupaj na enem mestu in sicer redno v naši cerkvi v Kew 20 minut pred

Viki Mrak čestitamo za 70. jubilej!

Franc Gročl je letos dopolnil 90 let. Želimo mu Božjega žegna še naprej!

Prijetno se je srečati s prijatelji in rojaki.

nedeljsko sveto mašo, zato bo dvorana zaprta v času 25 minut pred začetkom maše ter ves čas do konca zadnje odpete pesmi po sklepnem blagoslovu!

Tretjo nedeljo v oktobru, na misijonsko nedeljo, 18. oktobra 2015, bomo obhajali **47. obletnico blagoslovitve naše cerkve** ter skupno obhajanje letošnjih **ZAKONSKIH JUBILANTOV**. Darove pa bo namenili za misijonarje, ki po svetu oznanjajo evangelij.

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA SPRINGVALE: Sveta maša za pokojne člane in prijatelje društva bo v nedeljo, 25. oktobra 2015, ob 2.30 popoldne. Ob 12. uri bodo servirali kosilo. Rezervacije sprejema predsednik Milan Kokol, telefon 9786 9084, mobilni 0407 367 386. Po sveti maši bodo ob 4.30 popoldne molitve na pokopališču Springvale.

PRAZNIK VSEH SVETIH, 1. novembra, je letos v nedeljo. Ob 10. uri bo v KEW sveta maša, ob

12. uri bodo molitve v mavzoleju na pokopališču KEILOR ter ob 5. uri popoldne molitve za pokojne člane in prijatelje Slovenskega društva Melbourne na Elthamu.

Sveta maša na pokopališču Keilor bo v soboto, 7. novembra 2015, ob 11. uri dopoldne.

V ponedeljek, 2. novembra, spomin vseh vernih rajnih, bosta dve sveti maši ob 10. uri dopoldne; ob 11.30 dopoldne bodo molitve na pokopališču v Kew.

GEELONG: Sveta maša in molitve za pokojne bodo v nedeljo, 8. novembra 2015, na slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu ob 11.30 dopoldne. V soboto in nedeljo praznuje društvo 60. obletnico delovanja. Odboru in članom čestitke ob jubileju.

HOBART – TASMANIJA: Sveta maša bo v nedeljo, 8. novembra 2015, ob 4. uri popoldne v hrvaški cerkvi, 17 George Street, Granton TAS 7030. Po maši sledi srečanje v župnišču pri g. Berislavu. Obiskali bomo tudi pokopališče in tam imeli molitve za pokojne rojake.

Priprošnja za Božji blagoslov v zakonu Erike Bergoč in Craiga Fuller pred odhodom v London.

V septembru 2015 na novo pozlačeno sveto posodje in križa.

Hunter Kane Camilleri je bil krščen 29.08.2015 v Kew.

WODONGA: Molitve za pokojne bomo imeli na pokopališču v Wodongi v nedeljo, 22. novembra 2015, ob 6. uri zvečer. Ob 7. uri bo sveta maša v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street.

ADVENTNI ČAS pričenjamo s 1. adventno nedeljo, 29. novembra 2015.

MIKLAVŽ bo letos obiskal otroke prav na svoj god, v nedeljo, 6. decembra, po deseti maši.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU – Bacchus Marsh bomo imeli v soboto, 12. decembra. Sveta maša bo v cerkvi vrhu griča ob 10. uri dopoldne. Ob 9.30 se bomo zbrali pri naši kapelici Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju. Zahvala Francu in Tereziji Fekonja ter Jožetu in Angelci Veedetz in Jožetu Krajncu, ker s tako ljubeznijo skrbijo za ta naš biser.

NOVA POZLATITEV dveh križev, keliha, štirih ciborijev, dveh paten, pikside ter posrebitvev posode za blagoslovljeno vodo je mojster opravil v septembru 2015 za ceno 4500 dolarjev.

SLOVENSKA IGRALSKA SKUPINA Melbourne prireja veseloigro *Oh, ta ljubezen!* Premiera bo v naši dvorani v Kew v soboto, 7. novembra, ob 4. uri popoldne.

KONZULARNE URE bodo pri nas v Kew v soboto, 5. decembra 2015, od 10. ure dalje po razporedu, ki ga bo s strankami po predhodnem telefonskem naročilu naredila mag. Jana Grilc z Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri; telefon 02 6290 0000.

SVETI KRST:

CHARLIE ANH TELICH, rojen 12.12.204, Heidelberg VIC. Mati Mateja Telich, oče Thai Hong Nguyen. Botra sta Suzanne Marchetti in Nick Fogarty. Sv. Ciril in Metod, Kew, 09.08.2015.

HUNTER KANE CAMILLERI, rojen 18.10.2014, Heidelberg VIC. Mati Amanda Maree Tull-Boyle, oče Kane Anthony Camilleri. Botra sta Kaine Hocking in Sarah Hocking. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.08.2015. Čestitke staršem, botrom in starim staršem.

ODŠLI SO

VIKTOR ŽUŽEK je umrl v Wodongi, VIC – pokopan je bil na pokopališču v Wodongi 26. maja 2015. Rojen je bil 06.03.1932 v vasi Juršče. Sožalje ženi Pavli (roj. Mihalič), hčerki Sandri in sinu Ryanu ter družinama, sestram Josephine, Veri in Anici; pokojni pa so že bratje Anton, Mario in Emil.

STANE SCHAFER je umrl 15.07.2015 v bolnišnici v Claytonu. Rojen je bil 07.10.1943 v Trbovljah. Decembra leta 1968 se je v Sloveniji poročil z Joži Juntez, doma iz Tržišča pri Mokronogu na Dolenjskem. Leta 1969 sta skupaj prispela v Avstralijo. V Whyalli v Južni Avstraliji je Stanku priskrbel delo Franc Končina. Stane je tam delal 18 let v BHP. Leta 1987 so se preselili v Melbourne, kjer je delal kot operater na strojih v podjetju, kjer so pripravljali gradbeni material. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Kevin's v Hampton Parku. Kremiran je bil v Bunurong Crematorium. Sožalje ženi Joži, sinovoma Johnu in Stanu z družinama ter sestri Joži v Sloveniji in sestri Fani v Nemčiji.

KEVIN McKEAN je umrl 6. avgusta 2015 v Lakes Entrance, star 89 let in pol. Pogrebna maša je bila v Lakes Entrance v četrtek, 13. avgusta. Sožalje sinu Chrisu – našemu akolitu v Kew, družini in ostalim sorodnikom.

PETAR VORICH (93) je umrl 6. avgusta 2015 v domu John Hannah v Mulgrave. Rojen je bil 23.01.1922 v Višnjaju v Istri. V Avstralijo je prišel leta 1950 in se leta 1951 poročil z Angelo Leban iz Šmihela pri Novi Gorici, s katero sta se srečala v Italiji in skupaj tudi potovala v Avstralijo. Živel so v Noble Park, nekaj let, do zaprtja, pa sta preživela tudi v Domu Matere Romane in bila soseda cerkve, ki sta jo pomagala graditi in kamor sta tako rada vsa leta zahajala s svojo družino. Nato sta odšla v dom John Hannah v Mulgrave, kjer je umrl in kjer žena Angela živi še danes. Pogreb je bil 13. avgusta 2015 z mašo v cerkvi sv. Janeza Vianeja v Mulgrave. Z domačim duhovnikom sva somaševala tudi njihov družinski prijatelj in p. David. Po maši smo ga pospremili na pokopališče Springvale. Poleg staršev sta pokojna tudi njegova sestra Štefanija in brat Jovanin (oba v Istri), za njim žalujejo žena Angela, hčerka Rosemary Kantor in sinova Danny ter Robert z družinami, vključno z vnuki in vnukinjami ter pravnukinjo in pravnukom.

p. David

OTTO BALIGAČ (85) je umrl 8. avgusta 2015 v Sunshine Hospital. Rojen je bil 16. februarja 1930 v Zagrebu, mami Katarini in očetu Štefanu, živeli pa so v Ižakovcih v Prekmurju. Leta 1953 se je poročil s Ciliko Kavaš in rodila se jima je hčerka Ivanka. Leta 1957 sta pobegnili v Avstrijo, kjer se jima je rodila hčerka Danica, naslednje leto pa sta preko Hamburga odšla v Avstralijo. Živel so v Bonegilli, Wodongi in Eskdale, kjer je Otto dobil delo kot drvar. Tam se jima je rodila hčerka Carol. Po letu in pol

so odšli v Melbourne, kjer so si v North Sunshine postavili svojo hišo, v kateri živijo še danes. Pokojni Otto je sodeloval pri gradnji Slovenskega kluba v St. Albansu in bil vključen v življenje slovenske skupnosti tudi v Kew, kjer sta z ženo pomagala pri kuhanju mesečnih kosil. Zdravje se mu je poslabšalo pred šestimi leti, ko je zbolel na srcu in premagal raka. Umrl je po desetih tednih v bolnišnici. Na predvečer pogreba smo v kapeli pogrebnega zavoda zanj molili rožni venec, pogrebna maša pa je bila na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta 2015, v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu. Po maši smo ga pospremili na pokopališče Keilor, kjer že počiva njegova hčerka Ivanka. Poleg staršev so v večnost odšli tudi njegov starejši brat Janez, ki je umrl pred dvajsetimi leti v Urugvaju, in najstarejša hčerka Ivanka. Za njim pa žalujejo njegova žena Cilika, hčerki Donna in Carol z družinama ter vnuki, vnukinje in pravnukinje ter pravnuk. V Mariboru za njim žaluje njegova sestra Olga z družino. **p. David GITA MIHELČIČ roj. SCHUBERT** je umrla 16. avgusta 2015 v bolnišnici Cabrini v Malvernu. Rojena je bila 24.09.1925 v Tržiču na Gorenjskem, najstarejša od dveh hčerk, z imeni Brigita Friderika Terezija. Njena sestra Lori je umrla lansko leto. Verjetno zaradi nemškega priimka je družina dobila 19. decembra 1945 ukaz, da v 15 minutah zapustijo dom. V kampu Kellerberg je Gita srečala Franca Mihelčiča in tam sta se poročila. Po poroki sta se preselila v Celovec/Klagenfurt, kjer sta oba delala za International Refugee Organisation. V Celovcu je bil rojen sin Mitja (Mitch). Leta 1951 so na ladji prispeli v Avstralijo, v Melbourne. Družina se je nato povečala še s hčerko Stello in sinom Tonyjem (Tonček), pa tudi Gitina mama je prišla k njim. (Več o Giti in njenem pokojnem možu, advokatu dr. Francu Mihelčiču, najdete v Mislih, april 2001, stran 91). Pogrebna maša je bila v petek, 21. avgusta, v cerkvi Immaculate Conception na Glenferrie Road v Hawthornu. Po kremaciji so pepel položili v grob pokojnega moža Franca (umrl 9. marca 2001), na vrtu ob cerkvi v Hawthornu. Sožalje hčerki Stelli Heaton ter sinovoma Mitju in Tonyju z družinami. Helena Leber je napisala: »Pred kratkim smo rekli nasvidenje Giti Mihelčič, soprogi preminulega dr. Franceta, ki je desetletja skupno z Gito deloval v naši slovenski skupnosti. Vsa pravniška dela med nami so potekala z njegovimi nasveti, kar je bilo takrat, ko je vsem nam pešala angleščina, še posebno velika pomoč. Gito in Franceta pogrešajo njuni trije otroci, vnuki in pravnuki – poleg nas, njihov prijatelj.«

BRANKO LENŠČAK je umrl 17. avgusta 2015 v Latrobe Regional Hospital v Morwellu, star 94 let; rojen je bil 20. maja 1921 v Hrušici pri Jesenicah na Gorenjskem. V družini je bilo šest otrok. Branko je odrasčal in tudi študiral v Ljubljani, kjer je diplomiral iz prava. Po vojni je imigriral v Švico, kjer je končal študij z magisterijem iz mednarodnih odnosov. Leta 1949 je prispel v Avstralijo in po dveh letih se je naselil v Morwellu. Najprej je delal kot fotograf, pozneje pa se je zopet lotil študija prava na RMIT, da je zadostil avstralskim standardom in lahko pričel z delom kot advokat. V tem času se je poročil z Marjorie, ki sta sprejela Jamesa in Anico. Branko je bil aktiven član kluba Rotary in dejaven v Migrant Centre v Morwellu. Po upokojitvi je bil dejaven na univerzi tretjega življenjskega obdobja (University of the Third Age), kjer je predaval evropsko zgodovino. Dvakrat je obiskal tudi samostojno Slovenijo in bil nadvse navdušen nad političnimi spremembami. Branko je rad ter redno prihajal k našim slovenskim mašam v Morwellu in v boleznih je prejel zakramente Cerkve. Pogrebno mašo sva darovala domači župnik in p. Ciril v torek, 25. avgusta 2015, v cerkvi Sacred Heart v Morwellu, Commercial Road. Pokopan je na pokopališču Hazelwood Cemetery v grob pokojne žene Marjorie (umrla 10.08.2010). Sožalje sinu Jamesu in hčerki Anici z družino ter sestri Anici in njeni družini v Ljubljani.

KRISTINA HORVAT je umrla 17. avgusta 2015 na svojem domu v Mill Parku. Rojena je bila 11. novembra 1934 v vasi Pristava pri Ljutomeru v družini 13 otrok, devet jih je preživelo. Živi samo še najstarejši, brat Franček, v Ljutomeru. V Avstralijo je prispela leta 1969 s tri mesece starim sinom Miranom. Pater Bazilij ji je pomagal najti delo v Adelaidi. V petek, 14. avgusta 2015, sta se s Phillipom vrnila z dopusta v Slovenijo. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 27. avgusta. Pokopana je na pokopališču Yan Yean v bližini brata Adolfa Horvata (umrl 30.07.2008). Skupaj z njo so položili v grob tudi pepel njenega pokojnega sina Mirana (Michael), ki je umrl na Tasmaniji. Sožalje Phillipu McClure ter družinama Horvat in Belec.

Njena svakinja Mimika Horvat je napisala Kristini v slovo: »Dear Kristina, Our last hug was when you came back from Slovenia. We had a lot to talk about. You did not tell me all of your news and three days later you passed away in your sleep. Imagine the pain I am going through but in my heart and spirit I will never be apart from you. Rest in peace. Mimika Horvat, your sister in law.«

ANTON (TONY) JAMŠEK je umrl na svojem domu v Pakenham v četrtek, 3. septembra 2015. Rojen je bil 04.01.1943 v Poljčanah, družina pa je nato živela pri Miklavžu na Dravskem polju - Maribor. Pogrebni obred je bil v kapeli pokopališča Bunurong Memorial Park v petek, 11. septembra. Sožalje Lynette, hčerki Sonji, sestri Zinki in bratu Lojzetu z družinama pri Miklavžu na Dravskem polju. Tony je bil poseben karakter in so ga prijatelji zato poimenovali Cowboy.

FRANC URŠIČ je umrl v četrtek, 10. septembra 2015, v Sunshine Hospital v St Albansu. Rojen je bil 03.10.1929 v Idriji. Franc je rad prihajal k našim slovenskim mašam, dokler ga ni obiskala bolezen. Rožni venec so molili v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, pogrebno mašo pa je daroval p. David naslednji dan, v četrtek, 17. septembra, v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji ter hčerkam Maidi, Josephine in Cvetki ter družinam.

ROZALIJA (ROZI) LONČAR roj. KEJŽAR je umrla v petek, 11. septembra 2015, v domu Eva Tilley Memorial Home v North Balwynu. Rojena je bila 17. maja 1939 v Zrečah kot trinajsta od 14 otrok. Leta 1959 se je v Zrečah poročila z Božem Lončarjem. V Avstralijo sta prispela s hčerko Ireno in sinom Marjanom novembra 1967. Vsa družina se je takoj vključila v slovensko skupnost, tako v Kew kot pri Slovenskem društvu Melbourne. Rozi je bila dolgoletna pevka v našem cerkvenem zboru ter članica in predsednica Društva sv. Eme. Rozina ljubezen in skrb je bila najprej družina, potem petje in delo za skupnost. Pred 18. leti jo je obiskala bolezen. Še leta 2002 sta skupaj s hčerko Ireno obiskali Slovenijo. Kljub bolezni je tedaj še znala vse pesmi na pamet, kakor tudi še nekaj let pozneje, ko je še lahko prišla na kor. Od leta 2005 je bila v našem domu matere Romane, po zaprtju pa v domu Eva Tilley Memorial Home, kjer je umrla. Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, je p. Ciril opravil pri njej molitve ter ji podelil še zadnjič zakrament sv. maziljenja. Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi v Kew v nedeljo zvečer, 20. septembra, pogrebno mašo pa v ponedeljek, 21. septembra; pokopana je na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Božeta (umrl 02.10.1985 – glej Misli, oktober 1985, stran 268 – 269). Sožalje hčerki Ireni in sinu Marjanu z družinama ter sestri Mariji Deržek z družino v Kočevju.

FRANC TANŠEK je umrl v ponedeljek, 21. septembra 2015, v Northern Hospital v Eppingu. Rojen je bil 24. novembra 1920 v Polzeli. Franc je rad zahajal v lokalno cerkev in večkrat sem mu prinesel sv. obhajilo na dom. Bil je zelo pozoren in radodaren mož. Pogrebna maša je bila v sredo, 30. septembra, v cerkvi Holy Spirit v East Thornbury. Pokopan je na pokopališču Cheltenham Memorial Park Cemetery (Reserve Road) v grob pokojne žene Apolonije. Molitve ob grobu je opravila misijonarka Marija Anžič. Sožalje sinu Darku in družini v Melbournu ter sinu Franju v Sloveniji.

DRAGO LOGONDER je umrl v četrtek, 24. septembra 2015 zvečer, v Retirement Village v Carrum Downs. Dan prej, v večeru srede, je pri polni zavesti in z molitvijo na ustih prejel zakrament maziljenja in sv. obhajila. Rojen je bil 26. januarja 1937 v Trbovljah; v družini je bilo osem otrok. 24-leten je pobegnil v Italijo in od tam prispel leta 1961 v Avstralijo, kjer je že živel njegov brat Emil. V Melbournu je našel prvo zatočišče v Baragovem domu. Leta 1964 je prispela v Baragov dom za kuharico Marija Stariha, doma iz Sadinje vasi pri Semiču. Poročila sta se 3. oktobra 1964. V Noble Parku sta si zgradila hišo. Drago je bil precej preizkušan z boleznijo, saj ga je že leta 1985 zadela kap in potem so se vrstile še druge bolezni, ki so mu zadnja leta otežile hojo. Pogrebni obred je bil v kapeli pokopališča Bunurong Memorial Park v ponedeljek, 5. oktobra. Obredu je sledila kremacija. Sožalje ženi Mariji, sinovoma Slavku in Eddieju ter bratu Emilu in družinam ter sestri Idi Železnik z družino v Sloveniji.

Sožalje v znamenju vere vsem žalujočim. Naših pokojnih se radi spominjamo v molitvah ter darujemo za svete maše. Mesec november, ki je pred nami, nas še posebej vabi k temu svetemu dejanju, tudi z obiskom in spominom ob grobu.
pater Ciril

ZAHVALA

Iskrena zahvala vsem, ki ste se udeležili pogrebne maše in pogreba **KRISTINE HORVAT**. Posebna zahvala patru Cirilu, ki je tako lepo vodil mašo v slovenskem in angleškem jeziku v slovenski cerkvi v Kew. Hvala tudi Beti in Petru Belec za pomoč. Hvala za rože in besede sožalja. Kristina naj počiva v Božjem miru in naj ji bo lahka zemlja. Pogrešala jo bom, dokler ne bomo ponovno skupaj.

Mimika Horvat z družino

Na 110 akrov velikem posestvu Toneta Poklarja v zahodnem delu Melbourn v bližini slovenskega kluba Jadran v Diggers Rest, kjer ima Tone podjetje, žago 'Jackson Creek Saw Mill Pty. Ltd.', smo v petek, 28. avgusta 2015, bili priče predstavitve novega izuma Marjana Krajnca, ki je predstavnik slovenskega podjetja 'Tajfun' in lastnik svojega podjetja 'Typhoon Tech Pty. Ltd.'. Pred leti je tam postavil lepo skladišče. Marjan že leta uvaža iz Slovenije razne žage in stroje za obdelavo lesa. Z mnogimi leti izkušenj je naredil načrte in patentiral nov stroj za šiljenje kolcev, ki jih uporabljajo v gradbeništvu, pa tudi geodeti in graditelji cest.

Na slovesni predstavitvi nas je seveda najprej pozdravil Marjan ter nam opisal delo podjetja in inovacije na tem področju ter možnosti za uporabo teh v Avstraliji. Nato nam je spregovorila magistra Jana Grilc, odpravnica poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v

Jana Grilc, odpravnica poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji, in Marjan Krajnc.

Avstraliji. Povedala nam je, da ima Slovenija na področju lesne industrije in predelave lesa velike izkušnje. Slovenija je po poraščenosti z gozdom tretja v Evropi. Slovenija in Avstralija bi lahko dobro sodelovali tudi na tem področju. Čestitala je Marjanu za podjetniške podvige in izum. Skupaj sta prerezala trak, odkrila in vklopila novi stroj 'Spike Master 1000 TFT Australia', Marjan pa je demonstriral njegovo delovanje. Slovesne predstavitve se je udeležila tudi častna konzulka RS za Queensland, gospa Nevenka Golc-Clarke z možem Gerryjem in njegovim bratom dvojčkom Anthonyjem, priznanim imigracijskim agentom. Nevenka je povedala, da predstavlja del ekonomskega povezovanja na pobudo slovenske ambasade pred kratkim ustanovljena gospodarska zbornica Slovenije in Avstralije, *Slovenian Australian Chamber of Commerce*.

Marjan Krajnc se je zahvalil Tonetu Poklarju za vso podporo in sodelovanje, da je lahko na njegovem zemljišču in ob njegovi žagi še sam razvijal svojo dejavnost, ki jo je, lahko zapišemo, okronal z izumom, ki bo olajšal delo, saj lahko njegov stroj naredi tudi do tisoč izdelkov na uro. Marjan je potem zaprosil patra Cirila za blagoslov, kar smo vsi navzoči pospremili z molitvijo Očenaša in čestitkami Marjanu ter vsem, ki so stroj v Sloveniji pomagali izdelati ter za blagoslov vsem, ki bodo s takšnimi stroji v prihodnje delali. Stroj je bil po Marjanovih načrtih in z njegovim sodelovanjem ter pomočjo sorodnikov Gabrijele Bugar narejen na Velikih Blokah.

Po predstavitvi delovanja še nekaterih žag in strojev za cepljenje polen sta Marjan in Gabrijela vse povabila na kosilo v klub *Jadran*, kjer so se člani *Jadrana* seveda zopet pokazali z vso gostoljubnostjo. Čestitke Marjanu in vso srečo sedaj tudi pri prodiranju na avstralski trg ter ostale trge Oceanije in sveta. Že tisti dan popoldne je k Marjanu prišel poslovnež iz Nove Zelandije, s katerim sta se dogovorila, da bo njegov zastopnik v Novi Zelandiji. Tako se širi slovenska inovativnost in podjetnost.

pater Ciril; fotografije: Marija Anžič

Tone Poklar – A Life's Work... so far...

Text and photos: Elisabeth Poklar

It's still dark outside when Tone brings his wife, Anica, a cup of coffee in bed. He's looking forward to going to work, as he always does, and looking forward to the new day.

For years people have been telling him to retire, and after one particularly horrendous accident, it looked like it would be forced upon him. But he's a survivor and he loves going out to his sawmill in Diggers Rest. As everyone knows, it's just up the road from the Slovenian club, Jadran. It's another very special place to him. At 79, he still turns up for work, six days a week, though he does take time off for medical appointments, funerals and visiting friends. Early on Sunday mornings, he and daughter, Elizabeth, drop in to feed the animals. They all flock to him and you can see he is happy. It's a brief visit, and then it's time to get home, get changed, smooth out stray hairs and go with Anica to the Slovenian church in Kew. Home, work, club and church...

Tone Poklar was born in April, 1936, in Podgraje, Ilirska Bistrica, in Slovenia, which was a part of Yugoslavia back then. When the Second World War was

over he went to work with his father in forests near Kočevje and Ribnica. Too young to cut and haul logs, he was put in charge of the horses. It was a tremendous responsibility, especially for a child. He longed for an accordion and remembers fondly how his beloved grandmother had encouraged him to play. She would patch up the bellows of an old harmonica with flour and water, but it still kept falling apart. After a few years he had to leave his father and the team in search of new work and better

prospects. He did get a new accordion, but it took shovelling tonnes of gravel near Ljubljana to get it. Tone was soon entertaining people at weddings and at local gostilne... after work.

The world kept changing, as it does, and many people were leaving their homeland in search of a better future. Escaping meant facing extreme danger and leaving behind family, friends and all that was familiar.

The first time that Tone left was with friends, France Vrtel and Lojz Brne. It was April, 1956 and he had just turned 20. It was still very cold and wet, but they made it across the border into

Italy. They had to leave everything behind. But once he learned that he could get paid to help others escape, he decided to go back and do it all over again. His sights were set on buying another accordion. He succeeded in bringing a group across but unfortunately the Italian authorities made him pay back the money.

With refugee camps in Italy overflowing, many young men were billeted out to local families. Tone, still as a refugee, was given work at a small sawmill. He learned quickly, loved the work and made friends easily. The owner liked him so much that he tried to match Tone up with one of his daughters! But a big new land of opportunities was waiting on the other side of the world.

In 1957, the *Flaminia*, along with many other immigrant ships, docked into Fremantle, Western Australia. What did the new arrivals make of what they saw? What could possibly have been familiar to them; the sandy beaches; the brick and timber buildings; the trees and plants; the bright sunlight and distant horizons? Within a few hours the *Flaminia* was on its way onto the other side of this enormous land, to unload its passengers in Sydney. Tone was meant to go to a refugee camp near Newcastle, but a friend had already organized for him to be taken directly to the Snowy Mountains. Tone laughs when he recalls how weak and skinny he was, and was given a jack hammer to start his job on the great Hydro-Electric Scheme. He says his arms shook all that night...and the next.

For over two years, he worked with men from all over the world, to help create one of Australia's greatest engineering projects. In 1960 he came to Melbourne and worked in a factory alongside other Slovenians and European immigrants at Olympic General Products in North Sunshine. But he yearned to be outdoors and to be his own boss. He made friends wherever he went, had a good reputation, and pretty soon, with a promise and a handshake he got help to buy his first truck. He remembers the Australian friends who welcomed, trusted and helped him establish his business.

Together with his wife, Anica from Sušak, who had only just arrived a few months earlier, they began to establish a family, a new community and a business. Tone, once again set off, away from their home in St Albans, to work in the Otway forests. During the week he lived in Beech Forest - a small town, just like a village. Tone was able to employ locals and made a lot of friends – friends, who many years later, would come to help when he needed them. With honesty, hard work and goodwill (and his accordion), Tone showed that the Australians needn't worry about the new arrivals. (Many people worry about the same thing now). That everyone could work together and have a good life. Still thinking of the future, Tone bought the farm in Diggers Rest. It was degraded farmland with only a few trees, but he knew it had potential. Eventually he left the Otways to set up a mill with friends Lojz Kumar, Ivan Rutar and Pepi Kalc. They didn't have much education between them but were resourceful and willing to give it a go. They built a mill out of odds and ends

which is still there alongside the modern machinery. The world keeps changing. Tone knew he needed to diversify and modernize the production. By the mid 90's he was working solo again and imported a small computerized sawmill from Finland. But he didn't know how to operate it and no-one could help work out the instructions! So he set aside logs to practice on before work every morning. He pushed buttons and pulled levers until he got the thing working. Call it tenacity or stubbornness – this strong characteristic has carried him through (though it can be frustrating to others!). But he needed help so arranged for an instructor to come out from Finland to teach him. The instructor couldn't speak English and Tone couldn't speak Finnish, but somehow they understood each other. Tone was soon operating a computerized sawmill and was one of the first to have a mobile phone!

In the early 90's, Tone helped Elizabeth set up her pottery studio in one of the farm sheds. His friend, Mark Wszelaki, wanted to raise turkeys, so Tone offered space and building materials for the turkey run. Another friend had bought some old trams and needed somewhere to store them, so one day Tone used his truck to bring in the trams. They just came rolling in and settled in the paddocks amongst the cows. What a sight!

Some years ago, Marian Krajnc was welcomed to set up his business on the property, and recently had a successful exhibition of his machinery, in particular, one of his own inventions. In 1999, Tone's son, Eugene, came to work at the mill. He brought with him new skills and ideas and has been steering the Jacksons Creek Sawmill in new directions.

Friends have helped with planting trees and maintaining vines, fixing, and building. Peter Natlačen built a beautiful kozolc, which provides workers and visitors shelter from the sun and winds (not much rain). And the huge, solid timber table, at which everyone gathers, was crafted by Peter Mandel. A hurricane couldn't blow away either of those structures! Many friends are dearly missed.

Fathers and sons have come to fish, hunt and ride trail-bikes. And many men looking for a new start in Australia have had their first work experience at the mill. First, those from war torn Yugoslavia, followed by immigrants from Vietnam, Burma, Iran, Iraq and Pakistan. There is a lot of broken English as well as Aussie slang to be heard. Tone is glad to be able to give a helping hand just as he was helped along the way.

Once upon a time that property was degraded farmland, almost treeless, the thin soil held together by rocks and thistles. Without excuses, and persevering through years of drought, Tone continued planting trees, and now there stand tall forests. Native animals have returned and flourish. Kangaroos come up close to the mill, (so do the snakes .. and the foxes...and possums), much to the surprise of the new, New Australians.

Is a spiritual centre found or created? I think Tone Poklar has helped to create something special, where anyone can come, bring something, find, receive, make, do, dream and have someone to laugh or cry with. Don't mind the dust and the flies. Grab a drink, pull up a chair and share your story. He will be happy to see you.

Člani in prijatelji kluba Jadran iz Melbourn na dvodnevem izletu po viktorijemskem podežlju.

SLOVENSKI KLUB JADRAN, MELBOURNE

Besedilo in fotografije: Marija Iskra

Na letnem sestanku: Cvetka Plesajec, Ivanka Barbiš, Cvetka Hirzinger, Fani Natlačen, Marija Iskra, Marija Starc, Romana Žetko, Ivanka Smrdelj, Bruna Burlovič, Marija Valenčič, Anica Poklar, Marija Kalčič, Marica Surina, Emilija Jaksetič.

V soboto, 5. septembra 2015, smo pri slovenskem klubu Jadran praznovali **očetovski dan**. Bilo je prijetno in sproščeno. Ob dobri hrani, pijači in glasbi je nedeljsko popoldne minilo, kot bi trenil. **Za očeta leta sta bila izbrana KRISTJAN JANEŽIČ IN ANTON KIRN**. Oba sta ustanovna člana kluba ter aktivna in družabna skozi vsa leta obstoja kluba. Predsednica Romana Žetko jima je predala priznanje in o vsakem posebej spregovorila ter naštel vse njune aktivnosti in dobra dela

Podmladek na Jadranu za očetovski dan: Z mikrofonom v roki je pravnukinja Marije in Emila Kalčič, Charlotte Russell, in ob njej sta dvojčici Charli in Billi Janežič, vnukinji Marte in Kristjana Janežič.

v korist kluba in slovenske skupnosti. V imenu vseh nas jima čestitamo!

V mesecu avgustu sta nas naši organizatorici Romana Žetko in Zlata Vitez popeljali na dvodnevni izlet po viktorijemskem podežlju. Pot nas je vodila takole: Melbourne - Echuca - Moama - Mulwalla - Albury in nazaj v Melbourne. Ogledali smo si zgodovinsko mesto Echuca in imeli kosilo (Fish nd Chips) v Maoma. Mestece Echuca je znano tudi iz fima 'Vse reke tečejo'. Pot nas je vodila čez lepe, zelene pokrajine. Da je pokrajina bila lepa in zelena, je za ta letni čas kar normalno, ker poletna vročina še ni naravno zgorela in uničila. Povečerjali in prespali smo v Mulwalli, kjer smo se tudi preizkusili v igri na srečo. Nekateri so tudi res imeli nekaj sreče. Na poti do Alburyja smo obiskali tudi posestvo

Praznovanje očetovskega dne.

našega rojaka Voduška - plantažo oljk. Imeli smo možnost nakupa oljčnega olja in drugih oljčnih izdelkov. Po kosilu v Alburyju smo se podali v nakup sadja in zelenjave v veliko trgovino z imenom 'Farmers Market'. Popotovanje je bilo zanimivo in prijetno. Čeprav utrujeni, smo se domov vrnili zadovoljni.

V mesecu avgustu je pri slovenskem klubu Jadran potekala letna seja in volitve novega odbora za leto 2015/16. Udeležba je bila dobra, posebno člani čebelarke sekcije so bili številni. Za predsednico je bila izvoljena Romana Žetko. Za Romano ta dolžnost ni nekaj novega, saj je to delo opravljala že prej. Upamo, da bo tudi zdaj klub vodila uspešno in brez težav. Člani odbora so sledeči: podpredsednik Franc Iskra, tajnica Marija Iskra, blagajničarka Cvetka Hirzinger, referent čebelarke sekcije Stanko Starc, referent balinarjev upokojencev Zlata Vitez, referent za najem klubskih prostorov Elsie Kumar, natakara Alojz Kumar in John Hirzinger, referent za kuhinjo Zlata Vitez, referent za vzdrževanje Mario Smajila in knjižničar Valentin Breclj.

Člani novoizvoljenega odbora: Marija Iskra, Marta in Kristijan Janežič, Romana Žetko, Anton in Silva Kirn, Cvetka Hirzinger.

Cvetka Hirzinger, John Hirzinger, Elsie Kumar, Alojz Kumar, Zlata Vitez, Mario Smajila, Marija Iskra, Franc Iskra in čebelarji: Rei Collaco, Ivan Kremlič, Robin Bray, Arron Golwordy, Stan Starc, Merellin.

Po čistilni akciji na klubu Jadran v nedeljo, 27. septembra 2015.

IZ KRALJIČINE DEŽELE

Mirko Cuderman

PRAZNOVANJE letošnje 6. obletnice blagoslovitve naše Marijine kapelice je po zaslugi obiska rojakov iz Melbourn trajalo kar več veselih dni. V četrtek, 10. septembra 2015, so romarji z avtobusom prišli z Gold Coasta iz Surfers Paradise v mesto Caboolture, ki je začetek znanega in popularnega Sunshine Coast. Tam sta p. David in p. Ciril darovala slovensko sv. mašo za nas vse prisotne v cerkvi sv. Petra. V Caboolturi se nam je pridružila tudi naša častna konzulka Nevenka Golc Clarke, ki je ob koncu maše vse lepo pozdravila in ostala nato ves dan z romarji. V lepo urejenem parku Caboolture Centenary Park smo imeli v prijetni družbi okusno kosilo ocvrtih piščancev in ostalih dobrot. Od tam smo nadaljevali pot na Bribie Island, kjer smo se ustavili pri grobovih ing. arhitekta Roberta Cveta Mejača ter Georga in Pavle Marinovič. Tam smo zmolili za vse pokojne rojake ter zapeli pesmi V nebesih sem doma in Gozdič je že zelen. Nato smo nadaljevali še en kilometer poti proti Pacifiku, kjer je imenitna peščena obala z lepim razgledom. Bribie Island ima lepe obale za ljubitelje surfa – morskih valov, kakor tudi mirne morske obale na notranji strani otoka. Obiskali smo še eno znamenitost, pomembno za nas Slovence in sicer veliko stensko fresko svetega Krištofa, ki jo je naslikal sedaj že pokojni znani umetnik Tone Kralj. Ta freska krasi dom Franca in Majde Visočnik. Franc nas je vse z veseljem sprejel in nam ponudil

popoldansko postrežbo kave s pecivom. Srečanje pri Visočnikovih je bilo veselo in zanimivo. Ker nas je bilo lepo število gostov, se je hitro pokazala spretnost naših gospodinj, da smo bili v domači družbi vsi lepo in hitro postreženi. Občudovali smo estetski čut in lepo naravno okolje, saj je hiša tik ob obali. Mudilo se jim je naprej, ker sta jih Marta in Jože Gjerek v njihovem domu na Gold Coastu pričakovala z dobro večerjo. Marta in Jože sta mi posebej naročila naj vsem navzočim posredujem lepe pozdrave in se jim zahvaljujeta za lepo družbo in obisk.

Naslednji dan v petek je bil dan oddiha in ogled zanimivosti Zlate obale. Romarji, s katerimi sem govoril v soboto na romanju v Marijini Dolini, so mi pripovedovali svoje zanimive dogodivščine prejšnjega dneva. V soboto, 12. septembra, so Melbournčani z avtobusom prispeli v Marian Valley, kjer je bila ob 11. uri slovesna sveta maša s štirimi duhovniki: pater David, pater Darko, pater Ciril in rektor svetišča Fr. Michael. Zelo poučna in zanimiva pridiga patra Davida je naredila lep vtis slovenskega praznovanja na nas vseh, ki smo bili v Marijini dolini. Po maši smo šli v procesiji iz Marijinega svetišča do naše kapelice Marije Pomagaj. Za banderi brezjanske Marije Pomagaj in sv. Cirilom in Metodrom, ki sta ju nosila predsednik društva Planinke, Tone Brožič, in predsednik Lipe, Jani Pal, smo jim v procesiji sledili in peli lavretanske litanije z odpevi. Pri kapeli smo nadaljevali s petjem znanih Marijih pesmi. Pater Darko, ki je tudi naš duhovnik, ima posebno dober pevski talent in nam je vsem poživil slovesnost, za kar smo mu posebej hvaležni. Spored svečanosti je uspešno nadaljeval pater Ciril. Pater je bil povezan z nami in nam je vsestransko pomagal vse od blagoslovitve zemljišča in graditve kapelice naprej. Pater Ciril se je posebno lepo

Pri sveti maši v Marijini dolini.

zahvalil Jožetu in Marti Gjerek za tako lepo urejeno in tudi dobro vzdrževano kapelico in njeno okolico. Nazdravili in zapeli smo tudi Jožetu Veedetzu za njegov rojstni dan **(foto na strani 17)**.

(Dodatek patra urednika: Voščili, nazdravili in zapeli smo tudi Mirku Cudermanu, ki je dan prej obhajal svoj 75. rojstni dan ter se mu zahvalili za njegovo delo ter se spomnili njegove žene Anice, ki je bila v bolnišnici).

Veseli smo bili navzočnosti častne konzulke Republike Slovenije za Queensland gospe Nevenke Golc Clarke in njenega moža Gerryja, ki se vedno

rada udeležita slovenskih prireditev. Tudi Nevenka nas je vse pri kapelici pozdravila, posebno tiste, ki so naredili tako dolgo pot do tega vsakoletnega vseslovenskega srečanja. Pozdravila sta nas tudi predsednika društva LIPA Jani Pal in društva PLANINKA Tone Brožič. Predsednik Jani Pal nam je še zaupal posebno zanimivo skrivnost. Ob času gradnje kapelice pred 6 leti je v vrtu zakopal steklenico rdečega vina, namenjena posebno za patra Cirila. To steklenico so po končanem obredu previdno skopali ven, očistili in dali patru Cirilu kot znak zahvale tamkajšnjih rojakov. Pater Ciril se je moral v soboto posloviti od nas, ker so ga v nedeljo čakale dolžnosti v Melbournu. Posebno zahvala in priznanje za celoten program praznovanja pa gre Mariji Anžič – laiški misijonarki, ki vedno tako uspešno vodi vsa dogajanja, organizira vse priprave in in pozna in ve in skrbi za vse potrebe, da se vedno imamo lepo. Mariji gre tudi zahvala za vse posnete fotografije, da nam ostanejo lepi in trajni spomini.

Pater Ciril, Mirko Cuderman in Nevenka Golc - Clarke.

Pri sveti maši na društvu Lipa.

Neutrudne gospodinje v Marian Valley: Marta Gjerek, Milka Lovrec, Marija Vidovič, Pavla Vohar.

Marija Vidovič in Jože Gjerek na društvu Lipa.

Ella Gjerek

Pater Darko in pater David sta v nedeljo darovala sveto mašo za rojake za rojake na Zlati obali v društvu Lipa. Po maši so rojaki pripravili BBQ kosilo in seveda je bilo spet veselo praznično razpoloženje **(fotografije spodaj)**.

V naslednjem dopisu poroča naša radijska urednica Vanesa Lahovec:

V nedeljo, 16. avgusta 2015, smo bili na Bocce klubu Planinka v Cornubiji počaščeni z obiskom prve dame slovenske glasbene scene Helene Blagne. Naša čudovita pevka je vnovič dokazala, da je edinstvena. Mnogi smo kar osupnili ob njenem petju. Hvala Vam, Helena, za enkrat in nepozaben koncert - z upanjem, da se vnovič srečamo. Pozno popoldan smo se zadovoljni odpravili domov z nasmehom na obrazu in s čudovitimi glasbenimi utrinki Heleninih pesmi v srcu. Zelo veselo je bilo tudi v nedeljo 13. septembra 2015, na Bocce klubu Lipa, kjer je bil Fathers Day piknik v čast vsem očetom. Počaščeni smo bili tudi z obiskom duhovnikov patra Darka in patra Davida ter sorojakov iz Melbourn. Spoznali smo tudi nekaj novih slovenskih družin, s katerimi nas je spoznal Tony Lenko. Po zelo dobrem kosilu in v veselem vzdušju, katerega je s harmoniko popestril Tone Brožič, smo tudi veselo zapeli. Slovenske skupnosti iz Queenslanda se zahvaljujejo za obisk vsem Slovencem iz Queenslanda ter vsem trem duhovnikom in slovenskim gostom iz Melbourn z željo, da se kmalu ponovno srečamo v veseli družbi in čim večjem številu kot vedno. Božji blagoslov naj spremlja vse dobre ljudi vedno in povsod.

Vanesa Lahovec

Sporočamo žalostno vest, da je v soboto, 5. septembra 2015, v bolnišnici Holy Spirit umrl 82-letni **FRANC ŠTAVAR**.

Franc je bil aktiven član naše slovenske skupnosti v Brisbanu. Rad se je udeleževal slovenskih prireditev in tudi pomagal pri gradnji društva Planinka. Rojen je bil 1. aprila 1933 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poročen je bil z Beverlyly, ki pa je tudi že pokojna.

Pokojni Franc zapušča hčerki Julie in Karyn (poročena Peterson) in brata Darka ter v Sloveniji brata Ivana in sestro Jožico. Pokopan je bil 14. septembra na pokopališču v Hemmant. Naše sožalje bratu Darku in hčerkam Julie in družini Karyn Peterson s tremi vnuki. **Mirko Cuderman**

Jani Pal z ženo Marico.

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

NADŠKOF MSGR. STANISLAV ZORE OB ZAČETKU NOVEGA ŠOLSKEGA IN VEROUČNEGA LETA V SLOVENIJI – PA TUDI ZA NAŠ OČETOVSKI DAN!

“Vaše delo, dragi učenci in dijaki, kakor tudi delo vas, spoštovani starši in učitelji, ki otroke in mlade spremljate pri njihovi rasti v znanju in dozorevanju v človeških krepostih, je izrednega pomena za družbo in Cerkev.

Preko različnih šolskih in obšolskih dejavnosti boste, dragi učenci in dijaki, odkrivali lepoto, smiselnost in bogastvo sveta, ki nas obdaja in ki nam je zaupan v odgovorno upravljanje. V stvarstvu boste prepoznavali sledi Stvarnika. Bodite radovedni in pomnožite številne darove, ki jih je Stvarnik položil v vas, in jih uporabljajte v dobro vseh ljudi in celotnega stvarstva. Od vas, dragi učenci in dijaki, je odvisna naša skupna prihodnost.

In vi, spoštovani starši in učitelji, bodite s svojimi izkušnjami opora in z osebnim odnosom do narave in do ljudi zgled. Vaše znanje bogati znanje otrok in mladih, vaši življenjski zgledi pa

plemenitijo njihova srca, da bodo mogli, ko bo napočil njihov čas, znanje uporabljati s srcem in tako ta svet delati lepši in prijaznejši za vsakega človeka.”

P. S. Pri nas je šolsko leto že v drugi polovici, pa vendar imamo v nadškofovem pismu dragocen spomin in opomin za naš očetovski dan in za zgled in vzgojo, ki jo dobivamo in dajemo v naših družinah in skupnostih. “Spoznavaj, o kristjan, svoje dostojanstvo,” (sv. Leon Veliki) - in vestno izpolnjuj poslanstvo! To je naša naloga in popotnica našim mladim, staršem, starim staršem, učiteljem, vzgojiteljem, patrom in katehetom že sedaj in bo v naslednjih letih.

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

Nedelja, 18.10., je že MISIJONSKA, ko smo v duhu, molitvi in daritvi povezani z našimi misijonarji in njihovimi občestvi in jim namenimo naše darove pri nedeljskih nabirkah. Prva nabirka je vsesplošno za vse misijone in jo vse naše škofije in župnije namenijo Kongregaciji za misijone, ki potem posreduje darove naprej. Drugo nabirko pa bomo namenili našima misijonarjema p. Hugu Delčnjaku in p. Milanu Kaduncu, ki delujeta v Francoski Gvajani. Pater Hugo je letos obhajal zlato mašo, kot misijonar v Togu v Afriki nas je obiskal pred 41 leti.

V soboto, 5.9.2015, je sydneyški nadškof metropolit dr. Anthony Fisher OP blagoslovil nov kip sv. Janeza Pavla II. pred katedralo sv. Patrika v Parramatti.
Sv. Janez Pavel II. je pred skoraj 30 leti ustanovil škofiji Parramatta in Broken Bay.

Po dolgem času smo spet vzpostavili zvezo z misijoni na Salomonovih otokih. V njihovem bogoslovnem semenišču in teološki šoli, kjer je nekoč predaval in oskrboval bogoslovce dr. Drago Karl Ocvirk, sedaj že drugo leto predava Sveto pismo uršulinka s. Snežna Večko, doktorica teologije. Pred njo je Sveto pismo predaval rektor semenišča lazarist g. Teclemicael Tewolde, ki odhaja sedaj na sobotno študijsko leto v Rim. Z njim sva se srečala 22. julija v Ashfieldu, kjer imajo lazaristi svojo župnijo sv. Vincencija Pavelskega in misijonsko hišo. Prebivalci Salomonov, bogoslovci in misijonarji se zelo priporočajo za vsako pomoč, duhovniki tudi za mašne namene, saj zelo težko shajajo in dolgo niso dobili nobene pomoči niti od drugod. – Po prihodu iz Rima čaka misijonarja nova naloga pri ustanovitvi novega semenišča na Papui Novi Gvineji, kjer je 19 škofij (na Salomonih so 3 škofije). Bogoslovje na Salomonovih otokih pa z novim letom dobi novo vodstvo.

Pri sv. maši narodov v Varrovillu 30.8. sva somaševala z g. Janom Chrczonowiczem, Poljakom, ki skrbi za Francoze v Sydneyu in Wollongongu in me je pred leti tudi zamenjal za italijansko mašo v Merrylandsu. Izročil mi je pozdrave misijonarja Pedra Opeka CM, ki smo ga veseli pozdravili pred dvema leti. Letos julija je umrl njegov brat Lojze – Louis. Oktobra pa bo misijonar Pedro Opeka obiskal Slovenijo. Osrednje srečanje bo v Hali Tivoli v Ljubljani »Za prijatelje«, kjer bo spregovoril o pravičnosti in pravici v današnjem svetu. Nastopili bodo tudi ansambli domače glasbe in glasbene skupine.

NA FRANČIŠKOVO NEDELJO, 4.10.2015, premaknemo ure na poletni čas. Večerne maše bodo ob 7.00 zvečer do začetka aprila – bele nedelje, 3.4.2016.

ZA PRAZNIK VSEH SVETIH, v nedeljo, 1.11.2015, se bomo spet zbrali k bogoslužju v Rookwoodu. Prosim, da ste pozorni na naslednje spremembe: Ob 9.00 dopoldne bo **blagoslov na starem slovenskem pokopališču.**

Ob 9.30 dopoldne bo **rožni venec v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju** na katoliškem pokopališču.

Ob 10.00 dopoldne sv. maša v kapeli Mavzoleja in po sv. maši blagoslov grobov na novem delu pokopališča. Takrat si bomo že lahko ogledali prenovljeno in razširjeno slovensko pokopališče in se tudi dogovorili za blagoslov, ki ga bomo, kakor upamo, opravil novi ljubljanski nadškof.

NA DAN VSEH VERNIH RAJNIH ali VERNIH DUŠ, 2.11.2015, se bomo zbrali pri Sv. Rafaelu ob 9.00 dopoldne k molitvi rožnega venca za naše rajne. SV. MAŠE bodo: ob 9.30 dopoldne dve sv. maši ena za drugo in tretja sv. maša zvečer ob 7.00. Ta dan vsak duhovnik lahko mašuje trikrat: eno sv. mašo opravi po lastnem ali oznanjenem namenu, eno po namenu svetega očeta in eno za vse verne rajne. To možnost je dal duhovnikom papež Benedikt XV. pred točno 100 leti, leta 1915, da so se duhovniki in verniki lahko posebej spomnili vojakov, ujetnikov in drugih, ki so med prvo svetovno vojno umirali na bojiščih, daleč od nas, marsikdo nepripravljen ali nepričakovano... Tudi danes ne vemo ne ure ne dneva, zato toliko bolj priporočajmo naše rajne Božjemu usmiljenju in prosimo: »Nagle in neprevidene smrti, reši nas, o Gospod!«

Marsikdaj se zgodi v našem občestvu in še kje, da komu omenim pokojnega rojaka in pogreb, pa mi sogovornik/sogovornica pravi: »Ja, tega pa nič ne poznam.« In še kdo grunta zraven, »kam bi ga (jo) dal«. Nikoli ni prepozno koga spoznati ali mu ob smrtni uri podariti molitev ali spomin, saj marsikdo nima nikogar, da bi zanj molil v življenju na zemlji ali potem v večnosti. Kako pomembno je, da se obveščamo in da marsikdo doda spomin za pozabljene pokojne ali za tiste, ki se jih nihče ne spomni. Ohranimo to in vzgajajmo drug drugega za to, da bo kdo nadaljeval. Če samo omenimo, in to nekajkrat svojim najdražjim, otrokom, vnukom, bo ostalo in se lahko kdo spomni tudi kasneje, povpraša to in ono in beseda da besedo. Če pa jezik šparamo, pa kruha stradamo tudi tukaj in potem gre naš zgled z nami v grob.

ZAHVALNO NEDELJO obhajamo v nedeljo, 8.11.2015.

NA 1. ADVENTNO NEDELJO, 29.11.2015, so se napovedali rojaki igralci iz Melbournea, ki nas bodo spet razveselili z novo igro po sv. maši. Vas zanima naslov? Takole: OH, TA LJUBEZEN! Avtor prvega prizora je Janko Pirc, avtorica naslednjih prizorov pa Draga Gelt.

MIKLAVŽ nas bo obiskal **prvo nedeljo v decembru, 6.12.2015, po sv. maši.**

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA od 16. do 24.12.2015 bo pri rednih sv. mašah. – V četrtek, 24.12.2015, bo srečanje molitvene skupine in sv. maša ob 10.30 dopoldne kot običajno. – Zvečer ni sv. maše.

NA BOŽIČ bosta pri Sv. Rafaelu dve sv. maši: **POLNOČNICA** opolnoči in ob 9.30 dopoldne.

ŠTEFANOVANJE prav tako ne bo izostalo. Več informacij in vabilo pa dobite v naslednjih Mislih in v novem »Rafaelu«, ki se bliža svojemu Abrahamu, izhaja pa že 50. leto.

Ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM je že napovedal svoj obisk v januarju 2016, ko bomo slovenski frančiškani obeležili 65. obletnico delovanja med našimi rojaki v Avstraliji. Skupno sv. mašo z novim nadškofom bomo pri nas obhajali v nedeljo, 24.1.2016, ob 9.30 dopoldne.

Prihodnje leto, 2016, načrtujemo tudi SV. BIRMO, vendar še nimamo prijavljenega nobenega kandidata in tudi za prvo sv. obhajilo letos ni nikogar. Zato bomo slovesnost sv. birme obhajali kasneje. Že sedaj znova povabim starše, da prijavite svoje otroke za nauk in pripravo in birmance za naslednjo birmo, saj bom moral proti koncu tega leta – oktobra ali novembra - že prijaviti birmo na naši škofiji Parramatta, ki bo določila datum in birmovalca. Birmo bomo imeli, če bo dovolj prijavljenih kandidatov.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne, če ni kdaj drugače oznanjeno. Prvo nedeljo v oktobru premaknemo ure na poletni čas in potem so sv. maše ob 5.00 popoldne do cvetne nedelje.

ŽEGNANJE IN ZAHVALNO NEDELJO bomo obhajali 8.11.2015 s sv. mašo ob 5.00 popoldne. BOŽIČNA ZGODNJA POLNOČNICA bo v četrtek, 24.12., ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN, SV. PETER IN PAVEL
Slovenska sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu: **OD MAJA DO VKLJUČNO SEPTEMBRA OB 5.00 POPOLDNE,**

od oktobra pa spet ob 6.00 zvečer: 20.9., 18.10., 15.11. (žegnanje), 20.12. in na Božič, 25.12. ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo v božičnem času, na nedeljo sv. Družine, 27.12.2015, ob 6.00 zvečer. Pridite v čim večjem številu, da se dogovorimo za naslednje leto. Po sv. maši je srečanje v župnijski sejni sobi – Parish Meeting Room.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Sv. maša bo: **V nedeljo, 4.10.2015, ob 10.30 dopoldne SV. MAŠA na PLANINKI – CORNUBIA – žegnanje.**

Za božično in velikonočno bogoslužje na Gold Coastu boste rojaki obveščeni. Že sedaj pa si označimo datum romanja v Marian Valley naslednje leto, 10. septembra 2016, in nedeljo, 11.9.2016, za žegnanje na Klubu Lipa.

MED NAMI JE BILO...

Mesec julij je bil v našem občestvu miren, vreme zelo mrzlo, v sredi meseca je imel »dež ta mlade«, ob godovih sv. Magdalene, Jakoba, Ane in Joahima pa nas je sonce spet prijetno ogrelo. Še bolj nas je ogrelo avgusta, ogreli pa so nas s pesmijo in glasbo tudi gostje iz Slovenije: znana dama zabavne glasbe Helena Blagne, ki je lani srečala Abrahama,

njen sin Kristjan, ki igra harmoniko in navdušen spremlja šport in glasbo, ter Oliver Antauer. Helena je v naši cerkvi v nedeljo, 9.8., pri sv. maši zapela Ave Marijo. Le spredaj je v klopih veliko svežega zraka, ker so bile pač prazne. Lep je bil obisk na praznik Marijinega vnebovzetja in v nedeljo potem. Na praznik se nas je zbralo dopoldne pri sv. maši 42 in zvečer 22. Obnovili smo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. Naslednjo nedeljo, 23.8., smo voščili našemu zvestemu faranu

TONETU KONDI (na fotografiji desno s svojo družino), ki je v torek, 25.8., praznoval 90. rojstni dan. Letos imamo kar 4 rojake pri devetem križu: Dušan Lajovic je praznoval 26.1., naša organistka Milka Stanič 18.2., Tone Konda 25.8., Marija Ovijač pa že praznuje večni praznik pri nebeškem Očetu (22.8. bi dopolnila 90 let). Vsem rojakom hvala za zvestobo in srečno pot v novo desetletje – stotki naproti!

Zadnjo nedeljo v avgustu smo obhajali **MAŠO NARODOV** v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu. Nekaj rojakov je obleklo narodne noše, pridružili ste se še drugi, le Sydneyčanov bi vas lahko bilo kaj več, saj Varroville ni daleč. Frank Sirc je nosil slovensko zastavo v slovesnem vstopu. S škofom Petrom Inghamom nas je somaševalo 12 duhovnikov. Po sv. maši so skupine narodov pripravile stojnice z dobrotami in pevske in plesne točke na odru v šolski dvorani. Žal Slovenci že nekaj let ne moremo več sodelovati s stojnico, ker nas je premalo, nekateri rojaki, ki so pripravljali pred leti pogrinjek in dobrote, pa so že pri nebeškem Očetu.

OČETOVSKI DAN smo praznovali preprosto, pa prisrčno, najprej z nedeljsko sv. mašo, kjer smo bili veseli drug drugega, tudi mladih vas je bilo kar precej in naša cerkev je po zimskem času spet bolj polna, pa priložnost, da je občestvo nagovorjeno v obeh jezikih. Posebnega kulturnega programa letos nismo pripravljali, dobrodošlica – »en štamprle« v veži v dvorani za vsakega očeta, voščila, dobrote naših pridnih gospodinj pa seveda niso manjkale.

Varroville pri Campbelltownu, škofija Wollongong. Zastavo je nosil Frank Sirc.

Zakonski jubilarntje na Rafaelovo, 27. septembra 2015:
Judita in Frank Skubla (20), Olga in Jože Lah (45), Francka in Franc Mramor (55), Ciril in Francka Jamšek (50), Teja in Ivo Bavčar (55), Miriam in Henry Stariha (30), p. Darko in ministrant Noah Skubla.

ROMANJA V MARIAN VALLEY sem se tokrat iz Sydneya udeležil samo p. Darko. Vreme je bilo vetrovno in hladneje kot prejšnja leta. Sv. mašo je vodil srebrnomašnik p. David, somaševali smo p. Ciril, p. Darko in novi prior p. Michael. Zaradi prometne nesreče v bližini smo bili na romarskem kraju brez elektrike, toda zapeli smo Bogu in Mariji v čast pri sv. maši in litanije v procesiji h kapelici. Predsednik Lipe Jani Pal in predsednik Planinke Tone Brožič sta nosila banderi. Bog povrni Jožetu in Marti Gjerek ter rojakom na Zlati Obali, ki ste poskrbeli za kosilo na romanju in potem na žegnanju na Klubu Lipa v Ashmoru, kjer smo se zbrali pri sv. maši v nedeljo – za ŽEGNANJE, ki smo ga letos obhajali že petič. Pri sv. maši nas je bilo vseh skupaj 43 (z rojaki iz Melbourne – teh je bilo 17), sv. mašo je vodil in nas nagovoril p. David. Še nekaj mladih se nam je pridružilo potem »na paši«.

SV. KRST

WOLF ERNEST KOVAČ, rojen 8.3.2015 v North Adelaide, SA. Oče John Ernest Kovač, mati Jenna Brooke Bulfin. Botra je bila Mojca Kovač, priča krsta (Christian Witness) Mark Davison. Merrylands – Sv. Rafael, 29.8.2015.

JAMES ZACHARY MORONY, rojen 7.2.2015, sin Michaela in Natalie, r. Bracar. Botra sta bila Mark in Najla Khoury. – Merrylands – Sv. Rafael, 6.9.2015.

Fredi Brežnik AM je čestital p. Darku ob rojstnem dnevu.

Damian Nemeš in zbor v Merrylandsu; dirigira Olga Konda.

SV. BIRMA

BENJAMIN L' ESTRANGE, 12, sin Daniela in Brigitte, r. Osolnik, je prejel zakrament sv. birme v župnijski cerkve sv. Družine v Gowrie-ju, ACT (župnija sv. Rešnjega Telesa - Corpus Christi Parish), na praznik Srca Jezusovega, 12.6.2015.

GEORGIA BAVČAR, 11, hči Bogdana in Elaine, r. Skubla, je prejela zakrament sv. birme v župnijski cerkvi sv. Jožefa, Moorebank, NSW, v nedeljo, 23.8.2015.

DANIEL PONDELAK ml., 12, sin Daniela in Zlatke, r. Pernek, je prejel zakrament sv. birme v župniji sv. Janeza Krstnika v Bonnyriggu v soboto, 19.9.2015.

Po krstu Jamesa Morony.

NAŠI POKOJNI

JASON MICHALE FARKAŠ je umrl 1.8.2015 bolnišnici Nepean Hospital v Penrithu. Rojen je bil 6.1.1974 v Penrithu staršema Mišku in Zlati, rojeni Ratko. Oče Miško je pred leti pomagal graditi našo cerkev sv. Rafaela in dvorano v Merrylandsu. Jason je bil po poklicu delavec pri selitvenem servisu, bil je samski. Njegove življenjske cilje in načrte je prekrizala bolezen, saj je štirinajst let bolehal za multipel sklerozo. Jason poleg staršev zapušča sestro Tanyo Ashby z možem Andrejem, nečake Tjadyna, Baileya, Jye, Keelana, Dakoto, v Sloveniji pa strica Ivana in Štefana ter teto Marijo z družinami. Stric Alojz je umrl pred kratkim. K pogrebnim molitvam smo se zbrali v naši cerkvi sv. Rafaela v ponedeljek, 10.8.2015, in ga nato pospremili na pokopališče Pinegrove.

ANTON (TONE) STARIHA je umrl 6.8.2015 zjutraj v Marian Nursing Home, North Parramatta, NSW. Rodil se je 3.4.1929 v Prapročah v župniji Semič kot četrti od osmih otrok v kmečki družini. Po vojni je služil

vojaščino v Puli in Zemunu. Med vojaškim dopustom je na gasilski veselici v Črešnjevcu pri Semiču spoznal Tončko Ivanetič, ki je stregla hrano in pijačo. Po vojaški službi je delal doma na kmetiji, Tončka pa je delala v Ljubljani kot varuška. Leta 1955 je odšel na delo v Nemčijo, kjer je stanoval pri sorodnikih v Stuttgartu, nato v Nuerembergu, kjer sta se spoznala z Emilom Kukovcem in skupaj delala do februarja 1956, ko sta odšla na Nizozemsko, kjer je Tone delal v lesni industriji, maja 1957 pa se je pridružil svojemu bratu Vidu v Avstraliji. Brata sta delala v Snowy Mountains, vendar je Tone kmalu šel na farmo k stricu Antonu Kondi st.

Leta 1958 sta se poročila po zastopniku s Tončko. Družina je bivala v raznih krajih, na veliki šmaren 1962 pa so se preselili v novozgrajeno hišo v Merrylandsu. Tone je delal kot pleskar, veliko pomagal pri gradnji naše cerkve sv. Rafaela, dvorane in prostorov slovenskega misijona, prav tako na Slovenskem društvu in drugod, Tončka, otroci in vnuki pa so prav tako vsestransko

dejavni pri nas, večkrat smo prišli skupaj, patri in sestre smo bili večkrat na obisku pri njih doma. Tone je bil preprost, potrpežljiv, ni veliko govoril ali hotel v ospredje, bil pa je družaben, prijeten sogovornik, dober mož, tast, oče, s poslušom za svoje najdražje. Potrpežljivo je nosil križ boleznima doma in zadnje leto in pol v domu počitka, kjer so ga domači pridno obiskovali, p. Darko pa mu je podelil zakramente. Tone zapušča ženo Tončko, sina Henryja z ženo Miriam, sina Marka z ženo Ireno, hči Jenny, vnuke Karo, Lano, Joshua, Lukea, Mitchella, Lauren in Kate, pravnuke Brodyja in Kylea, sestro Tončko in brata Vida z družinama v Avstraliji, v Sloveniji pa sestro Marijo in Stanko ter brata Jožeta in njihove družine. K pogrebni sv. maši, ki smo jo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v sredo, 12.8., smo se zbrali v zares velikem številu. Otroci in vnuki so se ganljivo poslovili od ata, pri sv. maši so zaigrale in zapele Miriam in Irena Stariha, Olga Konda in Kate Stariha, ki je na flavto zaigrala K tebi želim, moj Bog. Tone počiva na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. Hvala za vse, dragi Tone, in prosite za nas pri Bogu!

BRUNO KNAFELC je umrl v ponedeljek, 31.8.2015, v Fairfieldu West, NSW. Rojen je bil 15.7.1934 v Jurščah pri Pivki, ki so tedaj spadale v župnijo Knežak, danes pa pripadajo župniji Trnje. Kakor mnogi mladi iz teh krajev je tudi Bruno odšel v svet za boljšim kosom kruha, prišel v Avstralijo in postal Epoxi delavec. Skoraj do zadnjega je

sodeloval v slovenski skupnosti, bil je balinar na Klubu Triglav in reden tudi pri naših nedeljskih Božjih službah v Merrylandsu. Poročen je bil z Ano Kambouris, ki je bila po rodu Grkinja in je že pokojna. Bruno zapušča sina Stevena z ženo Susan, vnuka Stephanie in Luca. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v soboto, 5.9.2015, in ga pospremili na slovensko Božjo njivo v Rookwoodu.

LJUDMILA KROPEJ je umrla v Sutherland Hospital, Carinbah, NSW, v soboto, 12.9.2015. Doma je bila iz Vedrijana v Goriških Brdih, kjer se je rodila 17.2.1927. Poročena je bila z Milanom Krojejem, ki je bil električar. Družina je živela v Daptu pri Wollongongu, nato v Jannali, NSW, zadnja tri leta pa je bivala v domu počitka Big Sister v Mirandi. Ljudmila zapušča hčerko Susan Rowe, vnuke Jamesa, Guntherja in Bjorna, pravnuke Matayo, Zarah, Milana in Scarlett. Mož Milan in hči Nada sta že pokojna. V boleznima je prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu v ponedeljek, 21.9.2015, in jo pospremili na slovensko pokopališče.

pater Darko Žnidaršič

Danes vam želim predstaviti sydneyjska rojaka, zakonca Janeza in Nevo Janz.

»Z Janezom nisva le mož in žena, pač pa sva najboljša prijatelja, ki uživava v družbi drug drugega,« mi je rekla Nevica, kot jo prijatelji kličemo. »Neizmerno imava rada živati in naravo, najina velika ljubezen pa so orhideje, ki jih gojiva,« je dodal Janez.

Nevica se je rodila 12. marca 1939 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici, Janez pa se je rodil 9. oktobra 1936 v Bukovcih pri Ptuj. Nevica je bila deseti od dvanajstih otrok, v Janezovi družini pa je bilo devet otrok. Nevica je bila pridna v šoli in nadaljevati šolanje v tistih revnih časih žal ni bilo mogoče, saj so jo starši potrebovali doma na kmetiji. Ko je bila stara 17 let je odšla »s trehuhom za kruhom« v Italijo. Do Trsta so hodili dva dni in tri noči.

Tudi Janez je bil priden v šoli. Končal je štiri razrede osnovne šole in štiri razrede gimnazije. Njegov oče je bil krojač s svojo delavnico in kar šest otrok se je pri njem izučilo za krojače, med njimi tudi Janez. Oče je s sinovi

hodil tudi mizarit, ko so na vasi delali kakšno novo hišo, in tako se je Janez naučil tudi te obrti. Oče pa je tudi igral na več instrumentov ter z brati hodil igrati po porokah, tako da jih včasih po več dni ni bilo domov. Igrali so tudi

pri pihalni godbi, Janez pa se je skrivaj učil igranja na harmoniko. A hotel je početi tudi še kaj drugega, zato se je pridružil telovadcu. V Narodnem domu v Ljubljani je treniral atletiko skupaj z Mirom Cerarjem. Dosegel je drugo mesto pri gimnastiki in drugo mesto na bradlji.

Ko se je Janezov brat Martin odpravil v Avstralijo, je Janez šel za njim. Leta 1957 je potoval z ladjo Flaminia, potovanje je trajalo mesec dni. Nevica je v Avstralijo potovala za letalom Pan-American. Potovanje je trajalo pet dni. V Singapuru so prespali, česar so bili zelo veseli, saj so se lahko tudi stuširali. Letalo ni imelo hlajenja in zrak je bil zadušljiv. Ko se je znašla v Sydneyju, se je zaposlila kot gospodinjska pomočnica pri več družinah. Ni ji bilo lahko, saj ni znala jezika in imela je domotožje. Ko je 6. junija leta 1957 Janez stopil z ladje, je srečal in spoznal dekle, ki je prišlo čakat svojega brata. Ker brata ni bilo na ladji, je ogovorila Janeza, če bi kaj vedel o njem. To dekle je bila Nevica in po dveh letih sta se 16. maja 1959 poročila. Poročil ju je dr. Mikula. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, Suzi in Sonja, ki sta obe že poročeni, v veselje pa jima je tudi šest vnukov. Maja leta 2009 sta v slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, kamor zelo rada zahajata, saj sta oba verna, slavila svojo zlato poroko.

Ko se je Janez upokojil, je postal zelo nervozen, saj ni vedel, kaj bi počel. Njegova zdravnica mu je svetovala, da naj se loti kakšnega hobija. Že prej sta imela z Nevico rada rože in še posebej orhideje, po upokojitvi pa sta se gojenja rož in orhidej lotila še bolj

resno. Iz majhnega rastlinjaka, ki ga Janez postavil Nevici, je za njuno hišo v Arncliffeu zrasel velik rastlinjak z več kot 1500 orhidejami. Rastlinjak je urejen tako lepo in skrbno, da se obiskovalci samo čudijo takšni urejenosti. Janez in Nevica sta člana več društev za gojenje orhidej in z njimi se udeležujete razstav in tekmovanj. Na tekmovanjih orhideje ocenjuje petčlanska komisija lastnikov. Če dosežeš od 75 do 85 točk, dobiš najvišje priznanje. Na spomladanski razstavi Western Suburbs Orchid Society leta 2014 je Janezova orhideja Dendrobium Gladeview Sunset dobila nagrado kot šampionka. Na isti razstavi sta dobila tudi nagrado za orhidejo Sarcophilus Kulnura Ruby (šampion za izvirno domačo avstralsko orhidejo iz gozda) in Champion Species: Intermedia Variety Orlata. Z vseh razstav, ki se jih udeležujeta, nosita domov nagrade in upravičeno sta nanje ponosna. Z vzgojo in nego orhidej je namreč veliko dela in so nagrade lepo priznanje za njuno požrtvovalnost.

Povem naj še to, da imata doma tri rezervoarje za 6000 litrov vode, s katero orhideje ročno zalivata. Imata tudi 600-litrski rezervoar z umetnim gnojilom, s katerim orhideje hranita vsak teden. S prijatelji si orhideje tudi izmenjujejo, tako da dobijo nove sorte z lepšimi cvetovi. Kot zanimivost: seme orhideje potrebuje devet mesecev, da dozori.

Včasih sta Nevica in Janez tudi rada lovila ribe. Najtežja, ki sta jo ujela, je tehtala očiščena devet kilogramov. S prijatelji sta rada igrala tudi karte – danes pa večino časa posvetita orhidejam, ki so njuna ljubezen in njun ponos.

Neva Janz, pater Darko in Sonja Fischer.

KDO POZNA?

Antonija Strmšek iz Slovenije, Prevoje pri Šentvidu, pošta Lukovica, bi rada dobila stik s svojo nečakinjo Sindi in njeno mamo Gordano. Sindin oče Karl Paštebar se je leta 2002 vrnil za stalno v Slovenijo. Z ženo Makedonko sta bila že več let ločena. Če ju kdo pozna, prosimo za sporočilo na uredništvo Misli, da bomo posredovali naprej. Hvala!

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NSW NAGRAJENCEM LETA 2015 ZA LETO 2014

Druga dva nagrajence slovenske skupnosti leta 2015 sta bila: pater Darko Žnidaršič za delo v Slovenskem misijonu Merrylands in Tone Uršič za delo v Klubu Triglav- Mounties.

Pater Darko je prejel priznanje za "OUTSTANDING PASTORAL, SOCIAL AND CULTURAL WORK FOR 2014" pastoralno, socialno in kulturno delovanje v slovenski verski skupnosti, ki ne obsega samo Slovencev v NSW, ampak tudi slovenske skupnosti širom Avstralije.

PATER DARKO ŽNIDARŠIČ se je rodil 23.09.1967 v Kranju v Sloveniji, doma je iz Tržiča. Po končanem šolanju je vstopil v frančiškanski red, študiral teologijo v Ljubljani in bil leta 1994 posvečen v duhovnika. Deloval je v Novem mestu pri Sv. Lenartu, na Brezjah, kot župnik v Mošnjah in pri Novi Štifti pri Ribnici. V Avstralijo je prispel novembra 2005 in takoj začel s pastoralnim delom, pri katerem si je delil dolžnosti s patrom Valerijanom Jenkom. Sedaj že deseto leto deluje med nami rojaki v Avstraliji kot voditelj Slovenskega misijona in cerkve sv. Rafaela v Sydneyu – Merrylandsu, od koder duhovno oskrbuje tudi Slovence v Wollongongu, Canberri, Newcastleu, v Queenslandu in Perthu. Njegovo delo je obsegalo tudi skrb za cerkev in druge zgradbe Slovenskega misijona v Merrylandsu s pomočjo Pastoralnega sveta in skupin prostovoljnih delavcev in drugih članov slovenske verske skupnosti. Naša slovenska skupnost se vse bolj stara in vedno težje je dobiti pomoč in podporo pri planiranju in izvedbi družabnih srečanj in svečanosti, tako da vse večje breme dela leži na ramenih patra Darka. V to je vključeno organiziranje pevskega zbora, bralcev, postrežbe pri druženjih v dvorani po sveti maši in nešteto drugih del in opravkov. Pri tem je p. Darko še vedno našel čas, da je pomagal pri delu HASA NSW (naši slovenski arhivi) in pri naši Igralski družini Merrylands, ki jo vodi od leta 2008, sodeluje z drugima dvema slovenskima misijonoma, z našimi društvi in organizacijami, skrbi za knjižnico in arhiv našega slovenskega misijona, ureja glasilo RAFAEL in sodeluje pri naši osrednji

Pater Darko Žnidaršič
in častni konzul Tony Tomažin.

reviji Misli, ki jo izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. Sestavljen je tudi kroniko naše cerkve in misijona. Zaradi vse večjega pomanjkanja duhovnikov v Sloveniji je zelo težko najti pomoč duhovnikom, ki delajo v tujini, da bi si lahko privoščili zasluženi oddih ali obisk družine in sorodnikov v domovini. Dati moramo priznanje patru Darku, ki opravlja dobro delo pod pogosto težkimi okoliščinami. Hvala Vam, pater Darko!

ANTON (TONE) URŠIČ je dobil priznanje kot »OUTSTANDING VOLUNTEER 2014 TRIGLAV - MOUNTIES GROUP».

Tone Uršič in John Dean, odbornik
Kluba Mounties.

Rojen je bil leta 1940 v Vrhpolju pri Vipavi kot najstarejši od štirih otrok. Družina je imela majhno kmetijo z mlinom in vinogradom. Nižjo gimnazijo je dokončal v Vipavi, nato se je v tovarni pohišstva učil mizarstva. Prvi poskus emigracije je bil leta 1957, ko je s prijatelji odšel v Francijo, vendar se je po desetih mesecih v Marseillu vrnil v Slovenijo. Dve leti kasneje je ponovno pobegnil v Italijo, od koder je po več mesecih čakanja prišel v Avstralijo v Bonegillo. Kot priučen mizar je kmalu našel delo v tovarni

pohišstva, kjer je ostal 16 let. V tem času je bilo v slovenski skupnosti le malo deklet njegove starosti in fantje so si iskali družbe v drugih klubih. Decembra 1961 je poročil mlado dekle iz dobre avstralske družine. Laurel je bila anglikanka in poročil ju je pastor Ted Noffs. Žena je imela številno družino, ki jima je veliko pomagala in lepo so ga sprejeli, zato je imel v zgodnjih letih le malo stikov s slovensko skupnostjo. Leta 1967 sta kupila hišo v Fairfield West, kjer je naletel na številne rojake in prijatelje, ki so ga pritegnili v slovensko družbo, vendar je z rednim popoldanskim delom in družino s tremi otroki ostalo bolj malo časa za družabnost. Leta 1980 je spremenil zaposlitev in naslednjih 16 let je delal v podjetju Stillmark do upokojitve iz zdravstvenih razlogov, ker si je poškodoval hrbtenico. Z družino se je preselil v Glenfield, kjer živijo še danes. Po upokojitvi je imel več prostega časa in pridružil se je prijateljem v Klubu Triglav, kjer je postal član in tudi odbornik. Preko 20 let je delal v klubskem odboru kot prostovoljec, pomagal organizirati prireditve, nabavljal vse, kar je bilo potrebno za prireditve, piknike in plese, sestavljal programe in delovne razporede za kuhanje, postrežbo in čiščenje kluba, vse dokler se klub ni združil s Panthers klubi leta 2001. V tem času se je tudi pridružil Bocce skupini in nikoli ni zamudil dneva tekmovanja, z izjemo časa, ko je imel operacijo na hrbtenici. Ko je bil narejen prehod v klub Panthers, ni bilo več potrebe za prostovoljno delo v klubu in Tone je vložil svoje delo in energijo v podporo balinanja in kmalu postal tudi eden od odbornikov balinarske sekcije. Pod okriljem Kluba Mounties balinarska sekcija Triglav raste in se razvija in privlači tudi mnoge balinarje iz drugih klubov, ki znajo ceniti prijazno vzdušje, dobro oskrbo in lepe nagrade. Tone je bil leta 2015 izvoljen za predsednika balinarjev in dobro in skrbno opravlja svoje delo. Redno tudi zastopa naš klub v tekmovanjih proti drugim prijateljskim klubom v okolici. Tone prav gotovo zasluži priznanje za njegovo prizadevanje, lojalnost in podporo naši skupnosti.

PODELITEV DENARNIH PODPOR

Ob isti priložnosti, ob proslavi praznika slovenske neodvisnosti, Klub Triglav Mounties vsako leto podeli tudi denarne podpore organizacijam slovenske skupnosti, ki so vredne in potrebne

Kevin Ingham, Peter Kroke,
Martha Magajna in p. Darko Žnidaršič.

denarne pomoči. V letu 2015 sta podporo v višini 3.000 dolarjev prejeli slovenska arhivska organizacija HASA NSW in pa uredništvo slovenske dvomesečne revije za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji "Misli". V imenu obeh organizacij sta čel iz rok predsednika Odbora Mounties Kevina Inghama in predsednika Kluba Triglav, Petra Kroke, sprejela Martha Magajna (za HASA NSW) in p. Darko Žnidaršič (za uredništvo "Misli").

SREČANJE S SLOVENSKO PEVKO HELENO BLAGNE V KLUBU TRIGLAV

Originalno smo v Klubu imeli namen napraviti v nedeljo, 9. avgusta 2015, svečano srečanje starih in novih članov Kluba Triglav, vendar nismo želeli pokvariti koncerta znane slovenske pevke Helene Blagne, ki je bil napovedan za isti dan v Slovenskem društvu Sydney. Ker je prijazna pevka izrazila željo, da bi obiskala tudi naš klub, smo se dogovorili z njo za prijateljsko družabno srečanje z njo in njeno skupino v soboto, 8. avgusta, na predvečer koncerta. Na srečanju s Heleno Blagne se je zbralo kar lepo število triglavskih članov – nekateri so prišli celo iz Wollongonga. Poklepetali smo in si nakupili njenih najnovejših CD-jev, tako, da bomo lahko še doma uživali v njenih lepih melodijah.

Helena Blagne s sinom Kristijanom in
predsednikom Triglava Petrom Krokejem.

LETNI OBČNI ZBOR KLUBA TRIGLAV

V nedeljo, 23. avgusta 2015, je bil ob 10. uri dopoldne v mali dvorani Kluba Triglav Mounties redni letni občni zbor kluba. V letošnjem letu ni bilo volitev odbora, saj se izberejo člani "Advisory Board of Triglav Club - Mounties" vsaki dve leti. Na letošnjem občnem zboru smo se zadnjič poslovili od dolgoletne članice odbora, pok. Alice Tant, ki jo je pred nekaj tedni premagala zahrbtna bolezen - rak.

Sestanek je vodil Greg Pickering, Mounties Group Chief Executive Officer. Predsednik odbora Kluba Triglav Peter Krobe je podal letno poročilo o delovanju kluba, ki poleg rednega dela veliko pomaga skupnosti na dobrodelnem področju, med drugim tudi slovenski skupnosti. Finančna poročila so pokazala razveseljivo novico, da je Klub Triglav Mounties finančno najuspešnejši od sedmih klubov skupine Mounties. Po sprejetih poročilih in pogovorih o vprašanih iz točke "Razno" so navzoče postregli s pijačo, kavo in prigrizkom.

REUNION - SREČANJE STARIH IN NOVIH ČLANOV KLUBA TRIGLAV

Nedelja, 23. avgusta 2015

Po končanem letnem občnem zboru se je od 12. ure opoldne dalje zbralo na spominskem srečanju (REUNION) kar veliko število starih in novih članov kluba Triglav. Na srečanje so prišli nekdanji in sedanji prostovoljni delavci, ki so pred več, kot štirimi desetletji začeli, zgradili in vzdrževali klub Triglav. Na žalost je veliko od njih že odšlo k večnemu počitku, še vedno pa se je zbralo kar lepo število delavcev, gradbenikov, kuharjev, pevcev, članov zaporednih treh ali štirih

Navzočih je bilo več ustanovnih članov kluba iz družin Kukovec, Valenčič, Samsa in Hrvatini.

Greg Pickering CEO in Triglav Advisory Committee: Silvo Pahor, Lojze Magajna, John Rapinette, Peter Krobe, Walter Šuber in Branko Fabjančič.

folklornih skupin, balinarjev, članov igrske družine in organizatorjev društvenega in družabnega življenja v triglavski slovenski skupnosti. Veliko znanih obrazov smo videli iz prve folklorne skupine, malo več, kot polovica plesalcev. Od velike skupine plesalcev druge generacije so prišli samo trije: Marko Krobe, Maya Špicar in Drago Ostrič. Obljubili pa so, da bodo za naslednje leto poskusili zbrati več mladih. Direktor Slovenian Media House Florjan Auser je za to

Zbrani dolgoletni člani Kluba Triglav.

Eden prvih odborov Kluba Triglav 40 let kasneje: Jože Samsa, Karlo Samsa, Jože Širec, Emil Kukovec, Lojze Moge, Peter Krobe, Milan Ostrič, Vinko Friščič. Spredaj: Sofija Šajn, Martha Magajna, Branko Fabjančič.

priložnost prikazal na velikem ekranu obširno zbirko arhivskih slik iz zgodovine Kluba Triglav. Obiskovalci so z velikim zanimanjem sledili fotografijam in seveda iskali in tudi našli med njimi svoj obraz. Večina je bila zelo

zadovoljna s prireditvijo in izrazili so željo, da bi se tako srečanje še večkrat ponovilo in zajelo še več ljudi. Za ples in zabavo je poskrbel Štefan Šernek mlajši s svojo čarobno harmoniko in skupino Alpski odmevi. Tudi za njega je to bilo ponovno srečanje, saj je bil Steve Šernek pred leti član triglavske Igralske družine in je igral vlogo mladega ženina v komediji "Dve nevesti".

OČETOVSKI DAN V KLUBU TRIGLAV

nedelja, 6. septembra 2015

Z dnevi, kot so očetovski ali materinski dan ali Miklavžev imamo v našem klubu probleme. Klub Triglav je zaslovel kot kraj, kamor lahko pripeljejo starši svoje otroke, za katere je na razpolago igrišče, brezplačna hrana za otroke in številne zanimive stvari za najmlajše, kot so gumijasti grad, čarovnik, umetnica, ki poslika obraze in druge zanimivosti. Prostori kluba so za take priložnosti že nekaj tednov prej rezervirani in starejši člani, ki so navajeni, da pridejo in sedijo h kosilu, se pogosto najdejo brez prostora, kamor bi sedli. Nekateri družine članov, ki smo že seznanjene s potrebo zgodnjih rezervacij, smo si pravočasno rezervirali mesto, tako, da smo lahko slavili 89. rojstni dan Danila Šajna, ki pride vsako leto na isti dan, kot očetovski dan, tako kot se spodobi, zraven pa še nekaj razširjenih slovenskih družin. Veselilo nas je, da smo

Koliko je še danes med nami plesalcev iz prve folklorne skupine: Vinko Friščič, Martha Magajna, Emil Kukovec, Ivica in Peter Krobe, Dušica Debeljak, Lojze in Danica Moge.

Prva folklorna skupina Triglav pred 40. leti.

Srečni 89. rojstni dan, Danilo!
Danilo in Sofija Šajn z Danico in Cherrie Šajn,
Marija Gomboc, Martha in Lojze Magajna.

med starimi prijatelji, ki so si uspeli zasigurati prostor v dvorani, videli tudi njihove otroke in vnuke, ki jih v današnjih časih vidimo samo za očetovski in materinski dan. Veliko naših "ta-mladih" pa še vedno najrajši pripelje svoje otroke ob taki priložnosti k noni na dom pod geslom "Saj bo mama skuhala", saj še vedno ni boljše hrane na svetu, kot je tista, ki jo pripravi zlata mamina roka, kajne?!

Na klubskem dvorišču je bila tudi razstava starih avtomobilov 'Vintage Car Holden', ki jo že več let zaporedoma pripravi klub Holden. Za zabavo, ples in glasbeno ozadje pri odlični "buffet" hrani je igral Ansambel "The Masters", ki zna zaigrati za mlade in stare in za vse narode in včasih je prav škoda, da postajajo naše noge težke in utrujene, da nekateri lahko to lepo muziko samo še poslušamo.

Danica in Cherrie Šajn ter
Vintage Car Holden.

Mari in Milan Ostrič, Kelly in Drago
Ostrič ter Robbie in Fiona Ostrič na
Triglavu za očetovski dan.

Trije od plesalcev druge generacije
folklore: Marko Krobe, Maya Špicar
in Drago Ostrič.

Peter Krobe, Štefan Šernek mlajši,
Martha Magajna in bobnar Paul.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)
Štefan Šernek, predsednik SDS

Pri Slovenskem društvu Sydney živimo mirno življenje. Julij je bil miren, imeli smo dve prireditvi s plesom.

V nedeljo, 9. avgusta 2015, je imela v naši dvorani svoj koncert Helena Blagne s svojimi fanti iz Slovenije in to je bil njen edini koncert v Sydneyju (fotografija zgoraj). Bilo je tudi nekaj nesporazumov in na Radiu SBS je bilo rečeno, da bo Helena Blagne v petek zvečer nastopila na društvu Triglav Mounties. Za rezervacije da naj pokličejo Martho Magajna. Rečeno je tudi bilo, da ne bo vstopnine in več ljudi je prišlo na brezplačni koncert, čeprav bi naj bila pevka tam samo na večerji, pa še ta je odpadla, saj so jo prijatelji povabili na večerjo k njim domov. Klub Triglav je samo na kratko obiskala, v nedeljo pa je prišla k maši v slovensko cerkev v Merrylands in zapela Ave Marijo. Takoj po maši so se odpravili v našo dvorano, da so si pripravili za koncert, ki se je pričel popoldne ob 2. uri. Zbralo se nas je veliko in dvorana je bila polna. V imenu navzočih sem jih pozdravil in jim zaželel dobrodošlico. Tudi sama je bila vesela ter hvaležna, in ko se je zahvaljevala, je rekla, da je bil tokrat to njen največji koncert v Avstraliji na slovenskih društvih. Seveda smo bili počaščeni in zadovoljni s takšnim koncertom in obiskom. Povabila me je tudi, da sva v duetu zapela »Kol'kor kapljic, tol'ko let, Bog nam daj na svet živet« – in ljudje so rekli, da sva bila odlična. Ob koncu smo ji podarili tudi šopek cvetja, ki sta ji ga izročila Ana Šernek, mati leta Slovenskega društva, in Briana Car (fotografija desno zgoraj).

Čas je tekkel in tudi odtekal. Končali smo malo pred 7. uro zvečer in ljudje so se zadovoljni z lepim popoldnevom vrnili na svoje domove. Kot predsednik

društva sem jih poklonil vstopnino, ki smo jo nabrali pri vratih in z darilom je bila zadovoljna. Vprašala nas je, če lahko pride med nas ponovno čez kakšna tri leta – in naš odgovor je bil seveda »Da«. In tako smo se pozdravili in si še enkrat izmenjali dobre želje.

Naslednjo nedeljo, 16. avgusta 2015, je bil naš redni ples, ki je potekal od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer. Za zabavo in za ples so nam igrali The Masters. Kuhinja je bila odprta od poldne do začetka plesa ob 2. uri.

Naše očete, stare očete in prastare očete (dedke in pradedke) smo počastili na očetovski dan, 6. septembra. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje, praznovanje pa smo pričeli ob 2. uri popoldne s kratkim kulturnim programom ob 2.30. Pri vratih je slavljenca dneva pričakala Ana Šernek in vsak je dobil štampelj whiskyja ali pelinkovca. Za dobro voljo in za ples je igral

Predsednik društva Sydney
Štefan Šernek in bivši
predsednik kluba Triglav
Emil Kukovec sta praznovala
rojstni dan. Na fotografiji
zadaj je Ana Šernek.

ansambel Alpski odmevi. Dvorana je bila ta dan polna članov in naših prijateljev, tudi precej mladih, ki so prišli s svojimi očeti, je bilo v dvorani. Tudi nastopali so naši mladi in najmlajši. Tako bi moralo biti na vseh naših prireditvah! Na začetku sem zbrane pozdravil predsednik društva: »Dober dan, dragi člani in prijatelji – prisrčno pozdravljeni! Danes smo se zbrali, da proslavimo in počastimo očetovski praznik, dan naših očetov, dedkov in pradedkov. Želimo jim vse najboljše, da bi ostali zdravi in veseli v krogu svojih najdražjih. Bog vas varuj še mnogo let! – To vam želim v imenu našega Slovenskega društva Sydney.

Program ob očetovskem prazniku:

Danica Petrič: Spoštujem vaju (p. Pavle Jakob); Zora Johnson: Dedek vedno mlad; Danica Petrič: Ded (Tone Pavček); Zora Johnson: Očetovski dan; Zora Johnson in Štefan Šernek sta zapela v duetu ob spremljavi Štefana Šerneka ml. pesmi V dolini tihi, Deželica sonca in grozdja ter Francelj. Naši mladi: Briana Car: Moj ded; Delta McNulty: Poem; Etham McNulty: Poem. Po koncu programov smo naredili nekaj fotografij, predsednik pa sem se zahvalil vsem nastopajočim za lep in pester program.

Po drugem odmoru je predsednik Štefan Šernek razglasil očeta leta 2015. To je postal Vlado Cheh, podpredsednik Slovenskega društva Sydney. Podaril mu je steklenico whiskyja Johnnie Walker. Kot predsednik sem zaželel naši tajnici Lin Pušenjak in možu Viljemu srečno pot v Slovenijo. Naj se dobro imata in pozdravita naše rojake v domovini ter se spet srečno vrmeta med nas. Bon voyage! Sledila je zabava s plesom v čast in veselje našim očetom in vsem našim obiskovalcem. Med nami je bila tudi Tanja Smrdel, ki deluje na radiju SBS. Velika škoda, da ni posnela ničesar iz našega programa, da bi lahko poročala na slovenskem programu radija.

Srečali smo se tudi s prejšnjim predsednikom nekdanjega Društva Triglav, Emilom Kukovcem, ki je praznoval svoj 79. rojstni dan. Tudi sam sem star toliko in skupaj sva kot dva malčka zapela »Kolkor kapljic, tolko let«. Petju so se pridružili tudi drugi prijatelji, udeleženci praznovanja, in nastalo je pravo slovensko rajanje. Srečni smo, da imamo svoj slovenski klub, kjer lahko govorimo, pojemo in se

zabavamo po slovensko. Spoštovani prijatelj Emil: Kolkor kapljic, tolko let, Bog nama daj na svet živeti! Predsednik in odbor društva se opravičuje, ker je zmanjkalo hrane in niso bili vsi, ki so želeli, postreženi. To se je zgodilo, ker mnogi niso rezervirali. Pripravili smo za sedemdeset ljudi, kosilo pa je želelo imeti preko sto ljudi in tako žal nismo mogli postreči vsem. Ob naših rednih plesih pripravimo hrane za 50 ljudi, pride jih pa, recimo, samo 25 – in v kuhinji imamo izgubo. Žal hodijo naši rojaki na kosilo v druge restavracije in klube, tako da raje podpirajo njih, ne pa slovenskega. Odbor se tudi opravičuje, da sedaj ob nedeljah, ko ni plesov ali prireditev, ne pripravljamo več kosila. Včasih so prišli na kosilo dva ali trije in v kuhinji imamo izgubo.

NAŠI PLESI IN PRIREDITVE

Nedelja, 20. septembra popoldne: Ples in zabava med 2. uro popoldne in 6. uro zvečer. Igral bo ansambel Tyrolean Echoes. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Sobota, 3. oktobra zvečer: Bosanski koncert.

Nedelja, 4. oktobra popoldan: Oktoberfest! Za ples in zabavo bo igral ansambel Alpski odmevi. Kuhinja bo odprta med 12. in 2. uro popoldan.

Sobota, 17. oktobra zvečer: Drugi koncert iz Bosne - Hamdija.

Nedelja, 18. oktobra popoldan: Za ples bo igral in nas zabaval med 2. uro popoldne in 6. uro zvečer ansambel Alpski odmevi. Kuhinja bo odprta od poldneva do 2. ure popoldne.

Nedelja, 8. novembra popoldan: Poskušanje in ocenjevanje domačih vin. Pričetek ob 2. uri popoldne in zaključek ob 6. uri zvečer. Pridelovalci treh najboljših vin bodo prejeli denarne nagrade. Kuhinja bo odprta med 12. in 2. uro popoldne, za zabavo in ples pa bo igral ansambel The Masters.

Za Odbor Slovenskega društva Sydney poroča predsednik Štefan Šernek

Avstralski Čuki in Čuki v Sloveniji žalujemo

AVGUŠTIN ČUK - GUS CHUK je umrl 5. avgusta 2015 v domu za ostarele v Ballaratu. Rojen je bil 28. avgusta 1927 v Mrzlem Logu pri Črnem Vrh, očetu Francu Čuku in materi Frančiški Rejec, vdovi Žgavec, kot četrti sin. Med leti 1920 in 1940 se jima je rodilo dvanajst otrok.

Šestnajst letnega so ga v Črnem vrhu mobilizirali domobranci. Ob koncu druge svetovne vojne je zaveznikom uspelo, da so skupini, ljudem brez domov in brez državljanstva, preskrbeli zavetje v taborišču Hertz, Nürnberg. Večina domobrancev, ki niso bili v okolici Trsta, je tragično preminila v Kočevskem Rogu. Leta 1952 so zavezniki zaprli taborišče, ljudem pa nudili vrnitev v domovino ali selitev v dežele Južne Amerike, Združenih držav Amerike, Kanade in Avstralije. Avguštin se je z nekaj prijatelji odločil za Avstralijo.

Po prihodu v Avstralijo je delal pri Victorian Railways, leta 1954 pa se je poročil z Judy Essen, ki je bila po poklicu učiteljica. V Ballaratu sta si zgradila dom in ustvarila družino.

Za njim žalujejo žena Judy, sinovi Michael, John in Andrew z družino ter vnukinja Heriet. V domovini žalujejo zanj Fanči, Tone, Cilka (vsi v Črnem Vrh), Betka v Blatni Brezovici (Vrhnika), in najmlajši Jakob, ki živi v Fremantle v Zahodni Avstraliji.

Družine v Avstraliji in v Sloveniji nudijo domove za 36 nečakinj in nečakov s skoraj prav toliko članov njihovih družin.

Avguštin se je po upokojitvi lep čas ukvarjal z igranjem pri godbi, z vrtnarstvom in lesnim oblikovanjem. Pred tremi leti je utrpel težko prometno nesrečo, od katere si ni nikoli opomogel.

Dodatek k skopem opisu življenjske poti mojega brata. Je samo uvodnik v življenjepis izrednega, bogatega in plodonosnega človeka.

O njem sem imel le megleno predstavo. Bilo mi je pet let. Po domače smo ga klicali »Gustl«. Bil je krojaški vajenec v Črnem vrhu in domov je prihajal ob nedeljah po prvi maši. Črni Vrh, kjer smo živeli, je bil takrat v Italiji, blizu »rapalske meje«. Na drugi strani meje je bila Dravska banovina, ki je bila del Jugoslavije. Oba starša sta bila zavedna Slovenca. Oče je preživel soško fronto, kjer je bil ranjen, konec vojne pa dočakal na Škabrijelu nad Gorico. Odlično je obvladal nemščino, govorno in pisno, italijansko pa doma nismo smeli govoriti. Mati nas je, razen

sestric Cilke in Betke, kljub prezaposlenosti s skrbjo za veliko družino naučila slovensko brati in pisati. Jaz sem se naučil brati kar sam.

Župnik je bil mlad Ivan Kobal, rojen v Sanaboru nad Vipavo. Kot otrok je bil sirota, izšolal pa se je v Alojzijevišču v Ljubljani. Italijanski okupatorji so imeli Črni Vrh, ki so ga klicali Montenero, zelo radi. Tu so zgradili veliko vojaško naselje, zgradili so ceste v oddaljene zaselke, izkoriščali gozdove, zgradili bolnišnico za pljučne bolezni in otroško bolnišnico, postavili hotel itd. Tržačani in Goričani so se radi hodili sem gor hladit poleti in smučat pozimi.

Slovenski jezik je bil prepovedan. Učiteljice in karabinerji so bili pripeljani k nam iz Južne Italije. Mlad župnik Ivan Kobal se je hitro naučil italijansko, a v cerkvi so ljudje lahko iz njegovih ust slišali pravo slovenščino.

Proti koncu leta 1943 so tako imenovani osvoboditelji Črni Vrh požgali, saj so ga imeli za »belogardistično gnezdo«. S topovi so se spravili tudi na cerkev, porušili zvonik in cerkveno streho, ostalo je samo še obokano zidovje. Ostalo je samo pet hiš, med njimi za čuda tudi župnišče z zakladi matičnih knjig rojstev in krstov, porok in smrti ter prvimi zapisi o župnji in kraju.

Italijani so zbežali, meja je bila prebita in prekinjena, stike s sorodniki v Gorici in Trstu smo izgubili. Število prebivalcev Črnega Vrha se je do danes zmanjšalo za polovico.

Po odhodu Italijanov so naše kraje zasedli nemški nacisti. Groza, bili so kruti. Bombardirali so Idrijo, saj so jo smatrali za partizansko gnezdo, porušili so cerkev sv. Barbare.

Naj se vrnem nazaj k mojemu ljubečemu bratu Gustlnu in Judy. V Avstralijo sem prišel z letalom februarja 1965. Enosmerna vozovnica, ki sem jo pozneje po obrokih odplačal, je stala 64 funtov. Na letališču v Sydneyju so mi izročili Gustelnovo pismo, v katerem mi sporoča, da se srečava v Alburyju blizu Bonegille. Leteli smo s Qantasovim Boeingom 707, na katerem je bila večina mladih italijanskih družin. Iz Sydneyja so nas s petimi poleti malih Cessen prepeljali v Albury in nato z avtobusi v Bonegillo. V Alburyju sva se z bratom srečala prvič po mnogih letih. Hitro me je prepoznal in z avtom je vozil za avtobusom v taborišče v Bonegilli. Podpisal je

dokument, izjavo, da mi bo nudil stanovanje in oskrbo v Ballaratu. Gustel je bil moja sreča, moja dobrodošlica v Avstraliji. Povezava med nama je bila vedno močna. On mi je opisal življenje doma med vojno, jaz pa njemu življenje po vojni – brez pretvez. Gustl je doživel veliko stvari, vse grozote vojne. Avstralija mu je pomenila začetek novega življenja v miru in blagostanju. Ljubil je Avstralijo in klicali smo ga »Gus«. Ves čas pa je ostal tudi zaveden Slovenec. Večkrat je obiskal Slovenijo, že takrat, ko je bila še del Jugoslavije.

Zelo težko sem pisal njegov pogrebni govor. Pisal sem v novinarskem stilu, kot poročevalec: Naša mati, Frančiška Rejec, se je o binkošti, tik pred prvo svetovno vojno, poročila s Francem Žgavcem. V tednu pred pričetkom vojne je dobil poziv mobilizacije. Kot zakonca sta preživela skupaj le štirideset dni. Istega leta (1914) je v Karpatih zbolel za tifusom. Umrli je v vojaški bolnišnici blizu Dunaja. Mama je ob tem, da je bila gospodinja, postala tudi gospodar domačije Gornji Žgavec – ime se je ohranilo do danes. Prva svetovna vojna je bila v naših krajih še posebej kruta, celo bolj kot druga.

Slovenski verski tednik Družina je 12. julija letos v 28. številki objavil članek Povezani s Kristusom, župnija Črni Vrh. Kot zgodovinar amater pa bi dodal še marsikaj. Lansko leto je skupina osemnajstih sodelavcev izdala zbornik Črni Vrh pod Avstroogersko. Pobudnik je bil Ivan Rudolf. Velik delež je imela tudi njegova sestra Anka Vončina, ki je napisala več člankov in ki jo poznate.

Iskreno Vam čestitam, p. Ciril, ob imenovanju za škofovega vikarja za migrante in begunce. Hvala Vam tudi za sprejem mojih gostov Idričanov v Kew. Hvala in pohvala Mariji za gostoljubje in vodenje po Melbourneu.

Imam rad jezike, saj vem, da znanje jezikov rešuje življenja. Naj omenim Kapelo v Novi Gorici. V bližini je trgovska šola, danes tudi ekonomska. Nikoli nisem bil športnik, zato sem v prostem času hodil na Kapelo in se učil latinščine. Bratom frančiškanom bom za to vedno hvaležen.

Rad obiščem Jožeta Butala v domu za ostarele. Kot po navadi, tolče naprej. Zelo rad ob vsakem obisku omeni Vaš in Marijin obisk. Bog Vama poplačaj, Bog Vama povrni! Zbogom!

Jakob Čuk, Fremantle WA

NAROČNINA ZA MISLI ZA LETO 2016 JE 60 AVSTRALSKIH DOLARJEV, LETALSKO POŠILJANJE V TUJINO JE 120 AVSTRALSKIH DOLARJEV. VSI DOBRO VEMO IN ČUTIMO, KAKO RASTEJO STROŠKI NA VSEH PODROČJIH. AVSTRALSKA POŠTA JE PRAV V TEM ČASU SPET MOČNO PODRAŽILA SVOJE USLUGE. HVALA VSEM, KI PODPIRATE MISLI Z DAROVI V BERNARDOV TISKOVNI SKLAD.

Anka Vončina s hčerko Hano na obisku pri stricu Jakobu.

Slovenski popotniki Nataša, Hana, Maks in Anka (nečakinja Jakoba Čuka) so se ustavili tudi v Kew in prav oni so dali spominski zapis, ki ga je pater urednik uporabil za naslov uvodnika v prejšnjih Mislih: Lepo je najti košček domovine tako daleč od doma.

SLOVENIAN MISSION ADELAIDE

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbourneu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Pomaranče, mandarine in grenivke so dozorele, to pa pomeni tudi, da je zima končana in veselimo se vse daljših in toplejših pomladnih dnevov. Od zadnjega poročanja smo se kar nekajkrat zbrali v naši cerkvi Svete Družine in vedno, ko smo skupaj, je za nas praznik: najprej v cerkvi, potem v dvoranci, popoldne in zvečer pa še v Slovenskem klubu. Mnogi pravijo, da je prav žalostno, ko ni slovenske maše (to je vsako 2. in 3. nedeljo v mesecu) – pa je takrat, ko smo skupaj, še lepše in še bolj veselo. Naj nam bo to, kar imamo in kar nam je omogočeno pomembnejše od tega, česar nimamo – saj lahko bi tudi tega ne imeli...

V tem času pa smo skupaj s Cerkvijo v Avstraliji praznovali **101. dan migrantov in beguncev**. Geslo letošnjega dneva je bilo »Cerkev, mati vseh«. Skupnega praznovanja adelaidske nadškofije, ki je bilo v cerkvi sv. Patrika, (stolnica je zaprta zaradi obnove orgel in drugih vzdrževalnih del), smo se udeležili tudi predstavniki naše slovenske skupnosti. Tudi slovenska skupnost, ki smo del adelaidske nadškofije in je stolnica tudi naša cerkev, saj je to »*mati vseh cerkva*« v nadškofiji, **smo z darovi podprli postavitev novih orgel in vzdrževalna dela v stolnici**. V okviru akcije »*Pipes are calling*« smo do sedaj zbrali 1.500 dolarjev, kar pomeni, da smo sponzorirali eno »*Two-Foot*« in eno »*One-Foot*« piščal za orgle. Bog povrni vsem darovalcem, še posebej neimenovani darovalki, ki je darovala 500 dolarjev.

Očetovski dan smo praznovali v nedeljo 6. septembra.

Že pri maši smo se spomnili vseh naših očetov, starih očetov in prastarih očetov: tistih, ki so že pokojni s hvaležnostjo in prošnjo, da jim dobri Bog povrne njihovo skrb, ljubezen in žrtev z večnim veseljem v nebesih, tistih pa, ki so še z nami, pa hočemo ob prošnji za Božji blagoslov tudi sami izraziti hvaležnost in spoštovanje. To smo naredili s kratkim programom ob koncu sv. maše, ki sta ga pripravila **Ivan Legiša** in **Rosemary Poklar**, pri programu pa je sodelovala tudi **Ashley Horvat (fotografija desno)**, ki je očetom, v prvi vrsti seveda svojemu očetu Simonu, zaigrala na harmoniko Slakovo V dolini tihi. Po maši

Ana Brown, Tonka Zupančič in Silva Šajn.

pa je bila v dvoranci posebna pogostitev, ki so jo pripravile naše gospodinjke. Bog povrni! **(fotografija zgoraj).**

Posebej smo počastili **dva očeta, ki sta to postala v tem letu**, od lanskega očetovskega dneva. Prvič je postal oče **Woitek Gierlach**. Z ženo Anito Polazer sta Bogu hvaležna za sina Leona, ki je bil krščen v naši cerkvi 29. marca letos. **Samuel Baxter** je postal oče četrtič. Z ženo Rebeko Pistor zibata sina Elija, ki smo ga krstili 26. aprila letos. Iskrene čestitke v upanju, da bo v naši cerkvi še več krstov.

Že smo se pričeli pripravljati na **obisk ljubljanskega nadškofa in metropolita, našega patra Staneta Zoreta**. S patrom Cirilom smo pripravili program obiska, ki je

Praznovanje družin Pistor in Baxter.

objavljen na strani 17 v teh Mislih. V Avstralijo bo pripotoval v zgodnjih jutranjih urah 15. januarja 2016. V nedeljo 17. januarja bo z rojaki v Kew, v četrtek 21. januarja bo maševal za rojake v Canberri, v nedeljo 24. januarja bo z rojaki v Merrylandsu in popoldne v Wollongongu, v sredo 27. bo maševal v Marrian Valley v

Justina Bole Schneider je p. Davidu ob njegovem srebrnem jubileju naslikala in podarila sliko Marije Pomagaj.

Queenslandu, v nedeljo 31. januarja pa bo med nami v Adelaidi. Zvečer se vrne v Melbourne in naslednji dan nazaj odpotuje v Slovenijo.

To je za nas priložnost, da malo **preuredimo cerkev, predvsem prezbitarij**. Kot sem enkrat omenil že pri oznanilih, bi v prezbitariju (del cerkve, kjer je oltar) postavili stopnico, da bi bili stoli, kjer naj bi se odvijal prvi del maše, malo dvignjeni. Oltar bomo zato premaknili malo naprej, tako da bo potrebno dodati stopnico. Dvignili bi tudi ambon, kjer se bere Božja beseda in kjer pridigamo, v vsem prezbitariju pa bomo morali položiti nova tla. V prezbitariju bomo uredili tudi novo razsvetljavo (oz. namestili bomo nekaj novih luči), saj žarnice pregorevajo in se takšnih ne dobi več, pa tudi bolj bi bilo potrebno osvetliti oltar in ambon, kjer se odvija sveta maša.

Tudi **Križanega in sv. Frančiška nad oltarjem bi radi naredili bolj vidna in opazna**, saj je kovinsko ogrodje tanko in se ga ne opazi, pa naj bo pobarvano zlato ali črno. Pogovarjamo se z nekaterimi umetniki, da bi podobi Kristusa in Frančiška podložili z barvnim ozadjem. Tudi o tem bo potreben temeljit premislek.

Vinko Lipovac je v zakristiji pred nekaj tedni že postavil novo omaro na mesto, kjer so bili do sedaj obešalniki. Ministrantske in tudi naše bogoslužne obleke so sedaj malo bolj zaščitene pred prahom in zakristija tudi lepše izgleda. Bog povrni! Obljubil pa je tudi, da bo opravil druga mizarska dela v prezbitariju, da bodo potem lahko položili nove preproge. Upam, da nam bo to uspelo že pred božičem, saj je pred postavitvijo potrebno stvari dobro premisliti in preračunati.

Medtem ko smo hišo uredili že lani (potrebna bo nova klimatska naprava, saj stara nad glavnimi vrati hiše ne deluje), bi radi do poletja malo uredili vrt oz. prostor med hišo in dvoranco ter prepleskali zadnjo in stransko steno hiše. Večino del opraviva z **Danilom Kresevičem** oz. veliko naredi sam, ko mene ni tukaj. Tako je Danilo prebarval že vse ostrešje za hišo, popravil tlak, streho in žlebove ter opravil še veliko drugih del. **Danilo, Bog Vam povrni! – in tako korajžno naprej**. Hvala pa tudi **Simonu Horvatu**, ki je uredil ograjo med našo hišo in sosedovo, saj je bila stara ograja prekratka.

Pripravljamo romanje na adventno pripravo v Ta'Pinu pri Melbourneu. Upam, da nam bo uspelo zbrati za en avtobus, tudi če manjši. Na pot bomo odšli v petek, 11. decembra 2015, in se ustavili v Bendigu, kjer si bomo ogledali katedralo, naslednji dan se bomo udeležili romanja v Ta'Pinu s pričetkom ob naši slovenski kapelici Marije Pomagaj, v četrtek se bomo udeležili maše v Geelongu, kjer bomo imeli tudi kosilo v slovenskem klubu, pozno popoldne pa se bomo že odpravili na pot proti Great Ocean Road, kjer bomo prenočili, si naslednji dan ogledali »Dvanajst apostolov« in se zvečer vrnili v Adelaido. Čim prej se prijavite Ivanka Kresevič ali Rosemary Poklar. O ceni romanja vas bomo oz. smo vas obvestili v naših Oznanilih in pri mašah.

Zadnja nedelja v septembru je bila **Slomškova nedelja**, prva v oktobru pa je **Frančiškova**, saj prav ta dan goduje sv. Frančišek Asiški, ustanovitelj frančiškanov in tudi nebeški zavetnik sedanjega papeža, ki si je izbral njegovo ime. Prva nedelja v oktobru je tudi **»rožnovenska nedelja«**, saj je oktober še posebej posvečen tej molitvi. V cerkvi molimo rožni venec vedno pred mašo, povabljeni pa smo, da ga vsaj v oktobru kdaj molimo tudi doma, morda vsaj eno desetko.

Maše v naši cerkvi Svete Družine v West Hindmarsh bodo spet: 25. oktobra, 1. novembra, ko se bomo ob prazniku vseh svetih spomnili vseh naših pokojnih bratov in sester, potem bomo skupaj spet za praznik Kristusa Kralja, 22. novembra, na prvo adventno nedeljo 29. novembra, na 2. adventno nedeljo 6. decembra (Miklavž!), na 4. adventno nedeljo 20. decembra ter za božične in novoletne praznike tja do praznika Svetih treh kraljev, ki ga bomo prihodnje leto praznovali v nedeljo 3. januarja (sam praznik pa je 6. januarja).

NAŠI POKOJNI

IVAN CETIN je umrl v bolnišnici v Mount Gambier 13. avgusta 2015 v starosti 103 leta. Rojen je bil 21. julija 1912 v Harijah na Primorskem. Bil je najmlajši v družini 9 otrok imel je sedem sester in enega brata. Dve sestri sta bili redovnici. V Avstralijo je prišel z ženo Katarino, hčerkama Nives in Mirjam ter sinom Ivotom leta 1959. Njihov prvi dom je bil v Nanguari, zahodno od Mount Gambier, potem pa se je družina preselila v Mount Gambier. Ko se je sin preselil v Adelaido in se tu poročil, sta se sem preselila tudi starša. Pri sinu sta živela do njegove smrti leta 1997, ko sta se preselila nazaj v Mount Gambier k hčerki Nives. Žena je umrla v Mount Gambier leta

1998. Pogreb pokojnega Ivana je bil 21. avgusta v pokopališki kapeli na pokopališču South East v Mount Gambier. Za njim žalujeta hčerki Nives v Mount Gambier in Mirjam v Geelongu, v Sloveniji pa družine njegovih nečakov in nečakinj. V nebesih se je srečal s svojimi starši ter brati in sestrami, ki so vsi že pokojni.

Pokojni je bil s svojimi stotremi leti *»del zgodovine«*. Rojen je bil dve leti pred pričetkom prve svetovne vojne, kar pomeni, da je bil rojen v Avstriji (njegova žena je bila rojena v letu pričetka prve svetovne vojne). Potem je živel v Italiji in po drugi svetovni vojni v Jugoslaviji, umrl pa v Avstraliji. Ko so živeli v Adelaidi so bili dejavni člani naše slovenske skupnosti pri Sveti Družini in to povezavo ohranili tudi preselitvi v Mount Gambier. Naj mu Bog povrne vse dobro in ga sprejme v svoje nebeško kraljestvo! **IVAN GOLOGRANC** je bil rojen v vasi Ogorevc v bližini Šentjurja pri Celju 15. decembra 1931. Bil je eden od štirih fantov v družini Martina in Frančiške Gologranc. V Avstralijo je pobegnil kot vojak jugoslovanske vojske v času *»Tržaške krize«* leta 1956, ko je služil kot graničar na jugoslovansko-avstrijski meji pri Gornji Radgoni. V Avstraliji se je poročil z Elo in rodila sta se jima sin Robert in hčerka Suzy, a družina ni ostala skupaj. V Adelaido je prišel 1987. Obiskoval sem ga v domu za ostarele v Woodville, še nekaj tednov pred smrtjo pa je bil nazadnje tudi v naši cerkvi in po maši v dvoranci, kamor ga je pripeljal prijatelj Branko Kresevič, za kar mu je bil Ivan vedno zelo hvaležen. Umrl je 14. avgusta 2015 v domu za ostarele v Woodville pri Adelaidi, njegov pepel pa je bil potresen v Melbourne v parku, kot si je sam izbral. V Sloveniji zapušča dva brata, Martina in Jožeta, brat Franci pa je že pokojen – vsi so imeli družine, tako za zapušča tudi več nečakinj in nečakov z družinami. Naj počiva v miru!

Hvala Albinu Komar, ki me je obvestila o smrti, naročila zanj svete maše in mi tudi posredovala druge informacije, za te pa sem se obrnil tudi na njegovega brata v Sloveniji.

BRUNO KRAPEŽ, rojen 24. februarja 1924, je umrl na svojem domu v Balaklava v Južni Avstraliji 23. avgusta 2015. O njegovi smrti smo zasledili v časopisu. Kot izgleda, v Avstraliji nima nobenega svojih, v Angliji živi njegov brat Bogdan, v Sloveniji pa je živela njegova že pokojna sestra Bruna, tam pa živita še njegov nečak Milan in nečakinja Milena z družinama. Bruno je bil vnet jadralni pilot in član lokalnega letalskega kluba. Pogrebno slovo je bilo 4. septembra 2015 v mrliški vežici pogrebne

zavoda v Balaklavi, pokopan pa je bil na pokopališču v bližnji Whitwarti.

JOŽEF VUZEM je bil rojen v Jurovskem Dolu pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah 13. marca 1927 kot drugi od šestih otrok staršev Alojza in Ane Vuzem. Leta 1955 se je na Vuzenici poročil s tamkajšnjo domačinko Marijo Laznik, leta 1957 pa sta zbežala v Avstrijo, kjer se jima je rodil sin Erwin. Dve leti kasneje sta na ladji Toscana prispela v Fremantle v Zahodno Avstralijo, od koder so ju prepeljali v Melbourne in v Bonegillo. Po krajših bivanjih v Nangwarry in v Queenslandu so odšli v Penolo, pozneje pa so živeli v Bordertownu. Končno so se preselili v Poorako in tako prišli v Adelaido, njihov zadnji družinski dom pa je bil v Athelstone. Jožef je umrl v Adelaide Hospital 24. avgusta 2015 obdan s svojo družino, v starosti 88 let. Še dan pred njegovo smrtjo sem ga obiskal in mu podelil zakramente za umirajoče, česar je bil zelo vesel. Ko sem se naslednji dan odpravljal v bolnišnico, da bi ga spet obiskal, sem dobil klic, da je umrl. Tako smo ob njegovi postelji molili za njegov mir in pokoj, v katerega naj ga sprejme Gospod.

Pogrebno mašo zanj smo obhajali v naši cerkvi 31. avgusta in ga po maši pospremili k počitku na pokopališče Enfield, kjer že počiva njegova žena Marija, ki je umrla junija leta 2008. Pogrebne maše, ki sem jo daroval p. David, se je udeležil tudi p. Darko iz Sydneyja in pri maši spregovoril, saj so bili z družino, še posebej z Jožefom in Marijo, prijatelji iz časov, ko je p. Darko v Adelaidi večkrat nadomeščal p. Janeza.

Za njim žalujeta hčerki Lynda Rushton in Karol Goodridge ter sin Erwin z družinami, saj ima pokojni vnuke in vnukinje, ter tudi pravnuke in pravnukinje. V Sloveniji žaluje zanj brat Lojzek, ki živi na njihovem domu z družino, žalujejo pa tudi družine bratov in sester v Sloveniji in Avstriji (njegov najstarejši brat je živel in umrl v Avstriji), ki so že pokojni.

Jože in njegova žena Marija sta rada in vsestransko pomagala p. Janezu in pri naši cerkvi ter predvsem skrbela za njeno okolico. V znamenje hvaležnosti ju je naša provinca »*posinovila*«, s čimer smo frančiškani pokazali, da cenimo in spoštujemo njuno

delo in skrb, ki ki sta jo namenjala našemu delu in poslanstvu v Adelaidi. Gotovo pa neprimerno več pomeni, da ju je za njuno dobroto in požrtvovalnost nagradil Nebeški Oče, kjer sedaj skupaj z vsemi pokojnimi sorodniki in pirjatelji uživata večno veselje.

FRANK (FRANC) ŠNOFL je bil rojen 7. marca 1934 v Mariboru, družina pa je živela v Jurovskem Dolu pri Lenartu v Slovenskih goricah. Bil je najstarejši od štirih otrok (imel je dva brata in eno sestro) staršev Franca in Katarine Šnofl. Najprej je odšel v Kanado, leta 1974 pa je prispel v Avstralijo in se leta 1982 poročil z Roziko Ivančič. Ves čas so živeli v Para Hills oz. Modbury Heights pri Adelaidi. Umrl je 29. avgusta 2015 v bolnišnici v Modbury, pogrebna maša pa je bila v slovenski cerkvi Svete Družine 4. septembra 2015. Po maši je bil odpeljan na upepelitev. Poleg staršev ga v nebesih pozdravljata tudi njegova dva brata, Janez in Jožef, ter zet. Sožalje ženi Roziki, hčerki Frances, sinu Franku, vnukinji Lauren, vnuku Nathanu, v Sloveniji sestrji Zofki ter drugim sorodnikom tu v Avstraliji, v Kanadi in v Sloveniji. Naj počiva v miru!

MARTA SREMČEVIČ je umrla 13. septembra. Rojena je bila 6. novembra 1942 v Lendavi. Poročena je bila z Georgem, ki je že pokojni, imela pa je sina Branimirja in hčerko Sanjo, 5 vnukov in vnukinj ter sorodnike v Avstraliji in v Sloveniji. Pogrebna maša je bila 18. septembra v cerkvi Srca Jezusovega na Port Road, pokopana pa je na pokopališču v Cheltenham.

FRANK ZUPANČIČ (62 let) je umrl 14. septembra 2015 v domu za ostarele Gleaeagles v Hope Valley, z družino pa je nazadnje živel v Burton. Od njega so se poslovili 22. septembra 2015 v poslovilni veži pokopališča Enfield v Clearview. Za njim žalujejo žena Barbara, hčerki Kelly in Trudy, sestra Antonia ter brata Stephen in Martin z družinami. Ob obisku doma Gleaneagles dober teden pred njegovo smrtjo sem na vratih opazil njegovo ime, spregovoril z njim par besed in ga blagoslovil. Iskreno sožalje domačim, še posebej njegovi sestri Antoniji, ki je aktivna članica naše slovenske skupnosti, on pa naj počiva v miru.

pater David

The Slovenian Association Melbourne is seeking a person interested in a security role for its premises.

Security Role

An opportunity has arisen for a person to help with the security of the club premises.

Daily Tasks involve: The opening and closing of the entry gates; Check that entry doors to buildings are locked; Check for any damage to the grounds and property;

When premises hired out: Opening the parts of premises hired out and turning on lights if required; After the hirers have left the premises; Ensure hirers have left the premises; Inspect the premises for damage and cleanliness; Ensure utilities have been turned off; Doors are locked up, close the entry gates

Report to the club contact any concerns.

If you are interested in helping or know of anyone that can, please call the president Julija Čampelj for further information on Mobile 0409 029 294.

KVINTET SLO OBERKRAIN V AVSTRALIJI

Program koncertov

Slovensko društvo Planica, Springvale - Melbourne: sobota, 31. oktobra 2015, ob 14. uri.

Slovensko-avstralski klub Planica, Wollongong NSW: predvidoma petek, 6. novembra.

Klub Triglav-Mounties, St Johns Park - Sydney: nedelja, 8. novembra, ob 13.00.

Slovenski klub Canberra: predvidoma v petek, 13. novembra ali v nedeljo, 15. novembra.

Slovenski klub Planinka, Brisbane: sobota, 21. novembra, ob 12. uri.

Slovenski klub Lipa, Gold Coast: obisk, nedelja, 22. novembra.

Slovenski klub Adelaide: nedelja, 29. novembra, ob 17. uri.

Informacije: Irena, mobitel: 0418 644 621

Slovenska igralska skupina Melbourne prireja veseloigro v enem dejanju

Avtor prvega prizora Janko Pirc, režija, scenarij preuredila in dopolnila
Draga Gelt OAM, delna pomoč pri režiji Ljubica Postružin

Versko in kulturno središče, Kew, premiera v soboto, 7. novembra 2015 ob 4.00 popoldne
Slovensko društvo **Ivan Cankar**, Geelong v nedeljo, 8. novembra 2015 ob 3.00 popoldne
Slovensko društvo **Planica**, Springvale v soboto, 14. novembra 2015 ob 2.00 popoldne
Slovenski klub **Jadran** v nedeljo, 15. novembra 2015 ob 2.00 popoldne
Slovensko društvo Melbourne v nedeljo, 22. novembra 2015 ob 2.00 popoldne
Versko in kulturno središče, Merrylands, v nedeljo, 29. novembra 2015 ob 11.00 dopoldne

Vstopnina samo \$10.00.

Pridite, nasmejali se boste.

Vabljeni!

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163.

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

**Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.**

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Prihaja jesen!

Prihaja zima!

Obiskali boste Slovenijo!

Vozite se v avtomobilih

Budget ali Avis!

Varno!

Zanesljivo!

Točno!

Po primerni ceni!

*Za dober nasvet
pokličite Igorja
+ 386 4164 4626*

AVIS[®]

We try
harder[®]

Budget

www.budget.si info@budget.si ☎ Igor + 386 4164 4626

Po krstu Dominica Sebastiana Lenka,
Kew, 26. aprila 2015.